

Met hartlike dank an:

De skryvers fan de ferhalen en de Feetwarmers

De komponist Janny Kok

De skryvers fan de fersys Janny Kok en Froukje de Jong

Muzikale begelaiding Tseard Nauta

De singers Anneke Sybrandy, Marijke Bloembergen, Jantsje Ploeg, Rein Reidsma, Janny Kok, Femmy de Bruin, Joop Schulp en Afke Houtsma.

1. *Brievebus*
2. *Santiago de Compostella*
3. *'t Jabikspâd*
4. *Sintjaasmet*
5. *Liet fan Sandy*
6. *Na de maan*
7. *Lekker tsjille*
8. *Eerpelmantsy*
9. *Rooie star*
10. *Petatsy*
11. *Myn klompen*
12. *'t Kin ôns niks skele*
13. *Hugo Huighens*
14. *'t Bildt*

Inhoud Ferhalen en Fersysbundel

<i>Onderweegs na de brievebus ferhaal</i>	<i>bls. 5, 6</i>
<i>Brievebus fersy</i>	<i>bls. 7</i>
<i>Brievebus fersy met súggestys</i>	<i>bls. 8</i>
<i>Arend-Jan na Santiago de Compostella ferhaal</i>	<i>bls. 9, 10, 11, 12</i>
<i>Santiago de Compostella fersy</i>	<i>bls. 13</i>
<i>Santiago de Compostella fersy met súggestys</i>	<i>bls. 14</i>
<i>'t Jabikspâd fersy Feetwarmers</i>	<i>bls. 15</i>
<i>Feike en de ballon ferhaal</i>	<i>bls. 16, 17</i>
<i>Sintjaasmet fersy</i>	<i>bls. 18</i>
<i>Sintjaasmet fersy met súggestys</i>	<i>bls. 19</i>
<i>In 'e sânbak ferhaal</i>	<i>bls. 20, 21, 22</i>
<i>Liet fan Sandy fersy</i>	<i>bls. 22</i>
<i>Liet fan Sandy fersy met súggestys</i>	<i>bls. 23</i>
<i>Na de maan ferhaal</i>	<i>bls. 24, 25, 26</i>
<i>Na de maan fersy</i>	<i>bls. 27</i>
<i>Na de maan fersy met súggestys</i>	<i>bls. 28</i>
<i>Petat ete ferhaal</i>	<i>bls. 29</i>
<i>Lekker tsjille fersy</i>	<i>bls. 30, 31</i>
<i>Lekker tjsille fersy met súggestys</i>	<i>bls. 32</i>

<i>Klaine Faike ferhaal</i>	<i>bls. 33</i>
<i>Eerpelmantsy fersy</i>	<i>bls. 34</i>
<i>Eerpelmantsy fersy met súggestys</i>	<i>bls.35</i>
<i>Rooie Star Feetwarmers</i>	<i>bls. 36</i>
<i>Petatsy fersy</i>	<i>bls. 37</i>
<i>Petatsy fersy met súggestys</i>	<i>bls. 38</i>
<i>Trouskoentsys ferhaal</i>	<i>bls. 39, 40</i>
<i>Myn klompen fersy</i>	<i>bls. 40</i>
<i>Myn klompen fersy met súggestys</i>	<i>bls. 41</i>
<i>'t Kin ôns niks skele Feetwarmers</i>	<i>bls. 42</i>
<i>Hugo Huighens ferhaal</i>	<i>bls. 43, 44</i>
<i>Hugo Huighens fersy</i>	<i>bls. 45</i>
<i>Hugo Huighens fersy met súggestys</i>	<i>bls. 46</i>
<i>'t Bildt Feetwarmers</i>	<i>bls. 47</i>

Onderweegs na de brievebus

Mariska is bij hur pake en bep útfanhuus.

Se hewwe krekt 'n stikky bôl en 'n koppie thee op, at bep fraagt: 'Gaastou even met om 'n kaart op 'e brievebus te doen?'

Mariska springt al fan hur stoel en doet hur jas an. 'Foor wie is de kaart?'

'Deuze is foor myn fryndin Sita die 't in Amerika weunt.

Bep laat hur de kaart met 'n foto fan 'e seedyk sien.

'Dat is feer fort, Amerika,' sucht Mariska.

Tegaar met bep loopt se 't túnpadsy del.

'Amerika is seker feer fort. En dan is 't ekstra besonder om soa nou en dan post te krijen út Nederland. Deuze kaart gaat d'r met 't flygtúg hine.'

'Het bep wel 's in 'n flygtúg sitten?'

Mariska krijt bep bij de hând en tegaar koiere se feerder.

'Lieve, dat durf ik niet. Ik blyf liever met baide benen op 'e grônd.'

'Maar dan sien jim nander nooit meer?'

Dat sou dochs spitig weze, dinkt Mariska.

'Oh jawel. Myn fryndin Sita komt soa nou en dan weer na Nederland. Sij fynt 't niet slim om te fligen. Hur man George is hier nag nooit weest. Ik hew him nag nooit sien.

George is 'n echte Amerikaan, motstou wete.'

Mariska en hur bep koiere starig naar 't krúspunt.

'Durft hij soms ok niet te fligen?' fraagt se feerder.

'Dat weet ik aigenlik niet,' sait bep.

'Wanneer komt bep hur fryndin weer na Nederland?'

Der mot bep even over nadinke.

'Ik hoop dut jaar nag. Maar weetstou, myn fryndin Sita wort ok al wat ouwer, krekt as mij. En dan blyf je liever thús in je aigen huus. Raize kin fermoeiend weze hoor.

'Blyft bep ok liever thús?'

'Ha, niet altyd fansels. Ik fyn 't maar wat fijn om bij dij thús op bezite te kommen. Of met pake boadskip ammander lope.'

Bep knypt Mariska glimlachend in hur hând.

'Maar dat is dos wat âns as helendal út Amerika weg na Nederland te kommen.

Soa, nou motte wy even goed útkike.'

Bep blyft bij 't drokke krúspunt staan.

Se kykt na rechts en derna na links.

D'r rije 'n paar auto's foorbij.

En derna 'n jongfaint op 'e fyts. Hij doet syn hând omhoog at-y bep siet.

Bep steekt hur hând ok omhoog en lacht na him.

Mariska kykt ok goed om hur hine.

'n Groene bus komt 'e hoek om. Hij blyft even feerderop bij 'n halte staan. D'r stappe 'n paar minsen út 'e bus.

'Ik dink dat wij nou an 'e beurt binne,' sait bep en kykt nag 'n keer alle kanten út.

Maar ni hoor. Weer komme d'r 'n paar auto's anrijen. 't Is drok.

Mariska en en hur bep wachte geduldig.

Dan inenen stopt d'r 'n road klain autootsy. De man achter 't stuur geeft met 'n hândgebaar an dat se oversteke kinne. Naast him sit 'n frou met 'n flindersonnebril foor hur ogen en 'n hoed op hur hoofd.

'Kom maisy, gau na de ândere kant.'

Mariska en bep steke over.

At se an 'e ândere kant fan 'e dyk weer failig op 't trotwaar staan, sait bep: 'Dat waar och soa arig fan die meneer. Hij liet ôns oversteke.'

'Ja, âns hadden wy d'r nou nag staan,' sait Mariska.

Op dat stoit stopt d'r 'n road klain autootsy op 't parkeerplak flakbij Mariska en bep. 'Hé bep, dieselfde auto blyft staan en nou komt die man op ons ôf lopen. Wie is dat, bep. Kin bep die man soms?'

Mariska trekt bep an hur mou.

De man loopt met 'n briefy in syn hând op Mariska en bep ôf.

'Hello lady and little Missy, I am George and can I ask you something? We are here in Sint Annaparochie, am I right?'

Bep knikt.

'I am looking foor Mister en Missis Koopal. They live in Sint Annaparochie.' |

'Hé bep, Koopal dat is myn fan ok. Mot die man ôns hewwe en wêrom dan?'

'Ik sil die man 's even frage, Mariska. Goeie, ik bin frou Koopal en dut is mijn bepsêger. Wij hewwe deselfde fan as de mînsen die't jou soeke. En soafeul mînsen met 'e naam Koopal fine jou hier niet op 't Bildt.'

De man lacht en siet op syn briefy. Hij leest: 'Lady en little Missy, this is the adress I'm looking for. Saskiastraat 14 here in this town.'

Bep is helendal ferbaasd en sait: 'Hoe wete jou nou myn adres?'

'Bep,' sait Mariska en trekt hur bep weer an 'e mou, 'bep, saai deuze man krekt niet dat hij George hytte?'

De man lacht weer en sait dan teugen bep: 'I have a little surprise for you!'

Hij draait him om en loopt werom naar 't rooie klaine autootsy. Hij trekt de deur open en der stapt 'e frou met de flindersonnebril út 'e auto. Hur hoed het se ôfset. 't Is bep hur fryndin Sita!

Bep laat 'e kaart út hur hannen fâle. Sita loopt onderwilens met 'n groate lach op hur gesicht op bep en Mariska ôf. Se het hur êrms wiid útnander en bep en sij fâle nander útbundig om 'e hals.

'Wat 'n ferrassing. Wat bin ik blij dij te sien. Lieve skat, geef my 'n dikke tût!' roept bep.

Mariska siet de kaart op 'e grônd lêgen en krijt him op.

'Hé bep, nou hoeft bep de kaart niet meer op 'e bus te doen. Nou kin bep de kaart gewoan an bep hur fryndin geve, dochs.'

Bep laat Sita los en pakt 'e kaart an.

'Dat is waar, maisy. Kyk 's an Sita. Deuze kaart souwen Mariska en ik krekt foor dij op 'e brievebus doen.'

Bep geeft de kaart met op 'e foorkant 'n foto fan 'e seedyk an hur fryndin.

'Wat fijn. Danke. En dut hier is nou myn man George.'

Sita slaat 'n êrm om George hine.

George geeft eerst bep en derna Mariska 'n hând.

'I like you little Missy,' sait-y lachend teugen Mariska.

'Dut is nou myn bepsêger, myn maisy Mariska,' sait bep niet sonder trots.

Foor bep bin ik 'n maisy en foor George bin ik 'n Missy, dinkt Mariska. 'n Bildts maisy en 'n Amerikaans Missy.

'Maar nou is 't tiid foor koffy. Sille wy dan maar na pake?' sait bep teugen Sita en George. Se is helendal út 'e skroeven met dut onferwachte besoek. Enthoesiast klapt se in hur hannen.

'Coffee. I like to drink a cup of coffee. En Sita also, I think. En foor the little Missy is there perhaps some Coca-Cola. Come in our little car en we can go to the Saskiastraat. We're gone have 'e nice time here in Holland,' sait George.

Niet feul later parkeert 'e auto op 't hiem bij pake en bep en stapt 'n ferbaasd

kikende pake tun 'e foordeur út.

'Pake!' roept Mariska die't as eerste út 'e auto springt. 'Pake, wy hewwe bezite út Amerika!'

Sonja Nauta in samenwerking met de KMT 2010.

De brievebus

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

Wat sit d'r in de brie-ve-bus, de brie-ve-bus, de brie-ve-bus,
wat sit d'r in de brie-ve-bus, de brie - ve - bus?

stapele:

1. 'n He - le lan - ge brief fan tan - te Baits - ke
2. 'n Pak - ky fan pa - ke, och, wat lief!
3. En kyk, 'n mooi - e kaart fan om - me Kees!
4. 'n Groa - te kleu - re - fo - to fan juf Frouk - jel!

De brievebus

***Wat sit d'r in de brievebus, de brievebus, de brievebus,
wat sit d'r in de brievebus, de brievebus?***

- 1. 'n Hele lange brief fan tante Baitske***
- 2. 'n Pakky fan pake, och, wat lief!***
- 3. En kyk, 'n mooie kaart fan omme Kees!***
- 4. 'n Groate kleurefoto fan juf Froukje!***

Vorm:

Op de cd heeft het stapellied onderstaande volgorde:

Intro (met stem)

Couplet 1 + refrein

Couplet 2, couplet 1, refrein

Couplet 3, couplet 2, couplet 1, refrein

Couplet 4, couplet 3, couplet 2, couplet 1, refrein

Tussenspel (met stem)

Couplet 4, couplet 3, couplet 2, couplet 1, refrein

Muziek en beweging:

Uitgangspunt is een kring. Verdeel de kring in vier groepen: brief, pakje, kaart en foto.

Regel 1: vier stappen (op de tenen, want heel nieuwsgierig!) naar voren.

Regel 2: de kinderen lopen vier stappen terug.

Regel 3: alle "pakjes" lopen twee stappen naar voren en weer terug.

Bij het stapelen loopt de groep die aan de beurt is naar voren en weer terug.

Is dit te moeilijk?

Vereenvoudig het dansje dan door bij de stapeltekst alleen maar in de handen te laten klappen.

Onthouden stapellied:

De volgorde van het stapellied is makkelijker te onthouden als u echt een brief, pakje, kaart en foto bij de hand heeft en in de juiste volgorde legt.

Varieer op deze voorwerpen en pas de tekst dan aan. Bedenk ook eens dingen die helemaal niet in de brievebus passen!

"Een lekkere warme deken van buurman Derk"

"Die stoel die was van tante Stefanie"

Muziek noteren:

Gebruik bovengenoemde voorwerpen om een muziekstuk mee te maken.

Leg de voorwerpen goed zichtbaar neer. Bedenk met de kinderen bij elk voorwerp een geluid. Dat kan met de stem, met een instrument of met andere geluidsbronnen, zoals eigen slagwerk of voorwerpen in de klas.

Bijvoorbeeld:

Bij de brief: hoor je gemompel van het lezen van een lange brief.

Bij de kaart: daar staat een hondje op, dus hoor je geblaf.

Bij het pakje: daar zit een auto in, dus "vroem", vroem". Enz.

Arend-Jan na Santiago de Compostella

Arend-Jan rijt op syn krosfyts rondsyst over 't plain foor de Groate Kerk fan St.-Jabik. Fan klarebare ferfeling fytst-y ok 's deur dat izeren ding, dat kûnstwerk. Trappy op-trappy ôf. Op 'n krosfyts kin-y alles.

Hij wacht op syn maat Karel. Se hadden goed ôfsproken om fjif uur bij de kerk en nou waar 't al fjif over fijven. Of sou Karel him foor 't lappy houwe wille, 't is op 't lest 1 april. Dan hoort-y 'n bekind sinjaal.

De fytsbel fan Karel. Gyneen het soa 'n lude fytsbel as Karel. 't Is gyn gewoane bel, 't lykt meer op 't loeien fan 'n koe. 'Wat bist' laat,' prottelt Arend-Jan. 'Ja,' sait Karel, 'ik sat eventsys op internet en doe bin ik de tiid fergeten. 't Waar soa interessant.' 'O, ja, wat dan wel?' wil Arend-Jan wete. 'Ik hèn even naar 't Jabikspâd keken.' 'Staat dat ok op google earth?' 'Jawis en 't begint der.' Karel wiist op 't groate izeren kûnstwerk bij de kerk. Arend-Jan begrypt d'r niks fan. Hoesoa, 't pând begint dêr? 'Der begint helendal gyn pând,' merkt-y op. 'Ja hoor, echt wel!' 'Dou bist dronken,' sait Arend-Jan. 'De dyk loopt der ommers.' 'Ja, dat is 'n dyk foor gewoane minsens, maar 'n pând foor besondere minsens, soa as die pelgrim die't der staat. Kyk, siest nou wel, die gaat eerst deur die poort.' 't Lykt maar núvver met die pelgrim, fynt Arend-Jan. Hij het 'n lange brúnne jas an met kapusjon, lykas waar-y 'n monnik. In syn rechterhând hout-y 'n lange stok en an 'n toutsy om 'e nek hangt 'n groate skelp. 'Dat is 'n jabiksskelp,' ferdútst Karel. 'Hoe weetstou dat allegaar?' wil Arend-Jan wete. 'Internet jongetsy, internet.'

'Mâg ik jou wat frage?' fraagt Arend-Jan an 'e pelgrim. 'Jawis,' sait die, 'fraag maar op.' 'Binne jou al heel oud?' 'Ni hoor. Teminsens dat fyn ik sels niet. Ik loop teugen de feertig.' 'Ons hait is al 45, maar die kin nag goed sonder stok lope,' sait Arend-Jan. De pelgrim begint te lachen. Nou siene se wel dat-y nag jong is. Hij het mooie sterke witte tannen in 'e mônd en helblauwe ogen. 'Maar jim hait loopt ok niet soa feer as ik, dink ik.' 'Ons hait loopt nooit at-y 't skikke kin. Hij gaat altyd met de auto na syn werk. Hewwe jou gyn werk?' kin-y niet nalate te fragen. 'Ik hèn nou fekânsy,' antwoordt de pelgrim. 'Ik hèn 't de leste tiid wat te drok had en derom loop ik nou na Spanje.' 'Na Spanje alheel en helendal allenig?' skrikt Arend-Jan. 'Ja. Foor myn rust en om mysels teugen te kommen.'

Der motte de jonges even over nadinke. Jesels teugen komme. 'Je kinne jesels niet teugen komme,' merkt Arend-Jan op. 'Je kinne alleen maar 'n ander teugenkomme. Of at je een fan 'n tweeling binne, kinne je een teugen komme, die't sprekend op je lykt. Maar dan binne jou 't nag sels niet.' De pelgrim lacht. 'Ni, der hest gelyk an. Wat ik bedoel, is dat ik 't onderweegs fast 'n keer soa moeilik krij, dat ik wel gape en gulle kin.' 'Wêrom dat?' wil Arend-Jan wete. 'Wete jim, 't is niet soamaar 'n eandsy lopen.'

Eerst gaan ik heel Nederland deur, dan België en dan Frankryk. En Frankryk is soa 'n ferskriklik groat lând. Der loopst dagen en soms wel wekenlang sonder datst' 'n mins siest. Dat kin ferskriklik eensem weze. En minsen motte dos soa nou en dan 's met 'n ander prate kinne.' Núvver, dinkt Arend-Jan en sait: 'Wêrom gane jou dan allenig? Werom nimme jou gyn kammeraas met. Karel en ik doen ok alles tegaar. Karel knikt heftig en sait: 'Nou, ik sou mooi thús blive, Ik gong niet allenig. Hoe lang is 't lopen na Santiago de Compostella?' 'Drie maanden.' sait de pelgrim. De jonges fâle omtrint fan de fyts. Drie maanden aneen lope en ok nag allenig! De pelgrim siet de skrik fan de jonges en sait lachend: 'Och, 't sil wel metfâle. Onderweegs binne wel meer minsen. Niet 't hele stik, maar soa nou en dan kinst wel 's met een oplope. En at je nachts in 'n refugio overnachte binne d'r 'n hele prot minsen meer.' 'n refû...watte?' 'n Refugio, dat is 'n plakky der't je slape kinne. 'n Herberchy of soa.' 'En die stok dan? Motte jou je der met ferdedige at d'r wolven of beren onderweegs jou opfrete wille?' 'Wolven en beren binne d'r niet in 't súdden. Omdat 't soafeer is, loop ik met 'n stok. En omdat 't bij de útrusting hoort. Dan kin elkeneen sien dat ik 'n pelgrim bin.' 'Lope pelgrims altyd?' 'Ja.' 'Hè jou gyn geld foor de bus? Of train?' 'Ja werom gaan jou niet met 'n flygtúg,' fraagt Karel. 'Dat hoort niet. 'n Pelgrim het gyn geld bij him. Dat weet ok idereen. Derom krij ik onderweegs overal fergeefs eten en 'n slaapplak.' 'Gòh,'sê de jonges, 'cool!' Nou wille se nag een ding wete: 'Wêrom hè jou soa 'n skelp om 'e nek hangen?' 'Dat is de jabiksskelp,' sait de pelgrim, 'die hoort bij de útrusting.' 'En mât ik jim frage hoe't jim hite?'

Arend-Jan noemt syn naam en Karel ok. 'En myn naam is Jaap,' sait de pelgrim. 'Ant kikes dan maar, wie weet treffe wy nander nag 's.' 'Goeie rais,' winse de baide jonges him. De pelgrim kroust SintJabik út. 't Is onderwilens al weer twee weken na Sintjaasmet. 't Is freemd, maar de pelgrim en 't lange pând na Santiago de Compostella in Spanje spookt fooral Arend-Jan deur 't hoofd. Hij het krekt as Karel feul informasy opsocht op internet. Hij het d'r 'n spreekbeurt over houwen op skoal en der 'n tien foor kregen fan de meester. De kines hadden 't allegaar hartstikke interessant fonnen. Nachts droomde-y faak dat-y sels onderweegs waar na Spanje. At-y dan weer wakker waar, docht-y bij himsels: hoe krij ik 't foornander. Ik sou dat hele eand nooit lope wille! Maar om 's in Santiago de Compostella te kiken, dat leek him nou wel weer wat. De fekânsy waar begonnen en hij had syn ouweloi al froegen, at se niet 's met fekânsy na Spanje konnen. Se hadden d'r gyn asem op geven. Op 'n nacht kon-y niet slape. 't Waar folle maan en 't maanlicht skeen in folle glory in syn kamertsy. 't Leken wel overdâg. Hij laai maar te woelen en te draaien. Hij waar soa klaarwakker dat-y inenen docht dat-y d'r likegoed ôfgaan kon. Hij trok flug 'n troi an en sette de laptop an. 't Waar súvver 'n gewoante worren dat-y alles wat d'r over pelgrimsraizen na Santiago de Compostella te finen waar opsocht. Inenen kwam d'r 'n freemd bericht binnen. De letters fan Chick, Copperplate Gothic, Alba, Arial, Crooby en Jokerman stonnen allegaar deurnander. Ok niet mooi op 'n regel, maar skots en skeef over 't skerm. At-y niet soa goed leze kinnen had, had-y 't nooit ontsifere kinnen. Nou lâs-y: In de eerste nacht fan de folle maan fan de tweede seumermaand gaat de pelgrim deur de poort fan de elf stralen. Arend-Jan klaude him op 'e kop. Dut snapte hij niet. In de eerste nacht fan

de folle maan... Hij keek deur 't rût. De maan lachte him met bolle wangen toe. 't Waar folle maan en tweede seumermaand waar 't ok. Maar de pelgrim die't deur de poort gong? Welke pelgrim? Wie gaat nou bij folle maan deur de poort? Inenen waar-y út'e raad. Hij belde Karel. Blykber kon die ok niet slape, want hij melde him dalik. 'Motst' 's op internet kike bij Santiago de Compostella, der staat dat de pelgrim nou deur de poort gaat!' Arend-Jan en Karel praatten d'r nag even over, doe waren se 't eens. Se souwen 's kike. Se trokken gau wat kleren an en gongen op 'e fyts midden in 'e nacht na de poort foor de Groate Kerk. Gyn pelgrim te sien. 'Flauwekul,' saai Arend-Jan. 'n Grappy seker,' docht ok Karel. 'Hier stane strepen in deuze steen', wees Arend-Jan. Karel sette syn fyts op 'e stander en keek ok. 'Dat binne stralen,' saai-y, elf stralen!' In de eerste nacht fan de folle maan fan de tweede seumermaand gaat de pelgrim deur de poort fan de elf stralen. 'Sille wy der 's op staan gaan?' stelde Arend-Jan foor. Se gâven nander 'n hând en stapten op 't ferhoginky fan de poort. Der't de stralen begonnen konnen se krekt baidegaar 'n foet delsette. 't Begon inenen heel hard om hur hine te waaien. Se soezebôlden en worden dronken in 't hood. Se wouwen d'r gau weer ôfstappe, maar 't leken wel at se fast satten. De hele poort raakte los fan 'e grônd, fiel over de kant en worde as 'n raket deur de razende wyn metnommen. Arend-Jan worde wakker en waar soa mislik as 'n kat. 'Wat hê ik 'n pinenthoo,' docht-y, wylst-y 't hood optilde en dalik weer dellaai. Na 'n hutsy deen-y syn ogen fersichtig open. Twee ogen keken him recht an. Arend-Jan deen syn ogen gau weer dicht. Hij droomde of hij waar bra syk. Doe hoorde-y Karel syn stim: 'Arend-Jan, wakker worre. Toe je, wor nou wakker!' Arend-Jan deen syn ogen weer open. 'Ik bin soa mislik.' 'Ja,' saai Karel, 'ik ok. Maar dat is 't slimste niet. Wij binne der't wy niet weze motte. Dut is temînsen St.-Jabik niet.'

Arend-Jan skoat overeand. Wat saai die gekke Karel der?! 'Ni, motst 's kike. Rare wereld hier.' Arend-Jan wreef syn ogen út. Om him hine hoge kale brúnnige bergen. Se laaien baidegaar an 'e kant fan 'n padsy. 'n Berggait ston hur fan 'n ôfstandsyt te bekiken. 't Waar hier heel stil. Je konnen de stilte hore. Gyn spoor fan de Ouwe-Dyk, gyn watertoren fan St.-Jabik, gyn spoor fan de Radar in Wier, gyn toren fan Minnertsga te bekinnen. Karel begon te gúllen en te gapen. 'Ophouwe,' saai Arend-Jan, 'wij motte nadinke.' 'Hoe kin dut?' 't Komt fan de poort en de folle maan. Wij binne in dat ding fort soest,' snotterde Karel. Nou wist Arend-Jan 't ok weer. Dou hest gelyk. Maar wer binne wij nou dan dos? Op 'n ezel kwam 'n maisy foorbij. Como estais?' froeg se. Hoe gaat 't met jim. 'Wer binne wy hier. Kinst' ôns dat ok fertelle?' froeg Arend-Jan. 'Me llamo Estrella,' saai 't maisy. Myn naam is Estrella. 'Ik bin Arend-Jan en hij is Karel.' 'Muy bien. De donde estais?' O.k. wer komme jim weg? 'Wij komme út St.-Jabik,' saai Arend-Jan. 'Ah Santiago de Compostella', lachte 't maisy en se wees in de richting der't sij wegkommen waar. Se skopte de ezel met hur hakken teugen 'e billig en 't beest sjokte met hur op 'e rûg feerder. 'Wij binne in Spanje,' saai Arend-Jan. 'Ja en Santiago de Compostella lait die kant út,' fulde Karel an. Se keken nander an en waren út 'e raad. Sûvver fleurig liepen se die kant út.

Se liepen de hele dâg en teugen de aven kwammen se in Santiago de Compostella an. Der keken se hur de ogen út. 't Waar 'n drokte fan belang. Mînsen, mînsen wat

'n minsen! En 'n prot tintsys en kraamtsys met fan alles en nag wat te koop. Soeveniers, soeveniers. Se liepen ok, 'n bitsy skrúttel, even de súpper groate kerk fan Santiago de Compostella in. Dut waar wel even wat âns as de kerk fan St.-Jabik. Die waar kaal en leeg. Deuze niet. 'n Echte Roomse kerk, met prachtig houtsnijwerk, feul goud en beelden fan hailigen en fansels ok fan de Hailige Jacobus. Minsen satten op 'e knieën op bidstoeltsys te bidden. D'r skeen 'n freemd licht deur de dúzzenden klaine glâs-inloadrútsys.

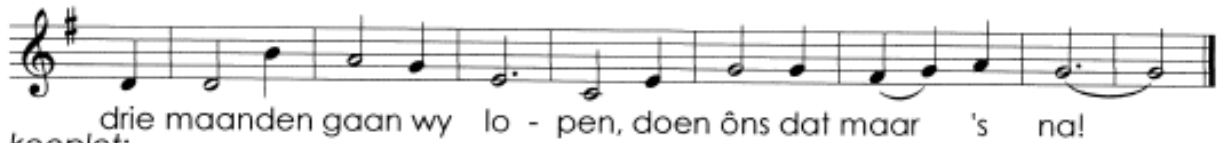
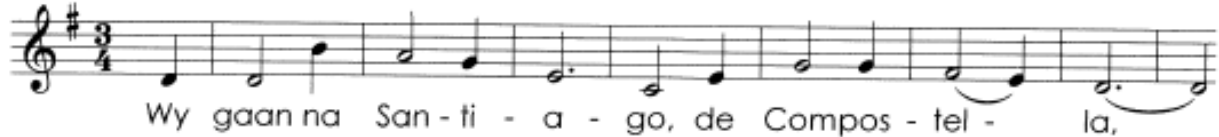
Doe't se weer búttten kwammen sâgen de baide jonges inenen 'n bekinde. 'Hoi Jaap!' riep Arend-Jan en pakte de pelgrim bij syn pij. Die keek hur met syn blauwe ogen ferheerd an. 'Ok goeie,' saai-y ferbaasd, 'hoe kin dut?' De jonges fertelden him fan de poort en 't besondere bericht op internet. 'Tsjonge,' saai-y, 'dat gaat wel even harder as dat ik hier kommen bin.' 'Binne jou jesels onderweegs ok nag teugenkommen?' froeg Arend-Jan benijd. De pelgrim Jaap glimlachte 'n bitsy. 'Ja,' saai-y, 'ik hèn my altemets heel klain en nitig foeld. En dat is wel 's goed foor 'n mins.' De jonges fertelden him dat sij, doe't se wakker worden ok niet soa feul te koop had hadden. Maar hoe most't nou feerder? Se mosten ok weer werom. 'Wete jim ouweloï dat jim hier binne?' froeg-y. 'Ni,' skrokken de jonges, 'wat sille se ongerust worren weze.' 'Bel se maar,' saai Jaap de Pelgrim en haalde 'n mobylytsy út de binnenbús fan syn pij. 'Ik rij aansen met 'n sinesappelauto werom na St.-Anne en der kinne jim ok nag wel bij in.'

Simmy Sevenster 2010

Santiago de Compostella

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

refrein:

koeplet:

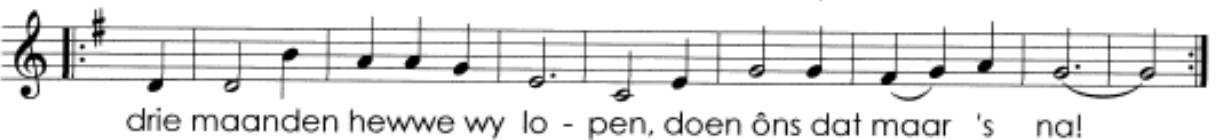

1. 't Pâd be - gint in St. Ja - bik, der bij de Groa-te Kerk,
2. Wy koie-re deur heel Nederland, kyk dêr, de Belgise grîns!
3. Wy lo - pe deur na Frank - ryk, wat is dat 'n groot lân!
4. En aind - lik in Span - je, wy hewwe 't haald, hoe-ra!

wy gaan be-ginnen, wy gaan fan start, dut is 't be-te-re werk!
Wy lo-pe as 'n tie-re-lier, ja, al-les gaat na wîns!
de Py-re-nee-ën bin flak - bij, wat hoog! Wat in-te-res-sant!
Der staan wy weer bij 'n Groate Kerk, wy hewwe 't haald, hoera!

slot:

Santiago de Compostella

*Wy gaan na Santiago, de Compostella,
drie maanden gaan wy lopen, doen ôns dat maar 's na!*

- 1. 't Pâd begint in St. Jabik, der bij de Groate Kerk,
Wy gaan beginnen, wy gaan fan start, dut is 't betere werk!*
- 2. Wy koiere deur heel Nederland, kyk dêr, de Belgise grîns!
Wy lope as 'n tierelier, ja, alles gaat na wîns!*
- 3. Wy lope deur na Frankryk, wat is dat 'n groat lând!
De Pyreneeën bin flakbij, wat hoog! Wat interessant!*
- 4. En aindlik in Spanje, wy hewwe 't haald, hoera!
Der staan wy weer bij'n Groate Kerk, wy hewwe 't haald, hoera!!*

*Wy bin in Santiago, de Compostella,
drie maanden hewwe wy lopen, doen ôns dat maar 's na!*

Vorm:

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro
Refrein en couplet 1
Refrein en couplet 2
Refrein en couplet 3
Tussenspel (1 refrein en 1 couplet)
Refrein en couplet 4
laatste keer refrein met herhaling van de laatste regel.

Spreekmomenten:

Er zijn twee gedeeltes die je ook kunt spreken i.p.v. zingen:

Couplet 3: "wat hoog! Wat interessant!"

Slot: herhaling regel 2: "doen ôns dat maar 'ns na!".

Een eenvoudige bewegingsvorm:

Opstelling: nonchalant door elkaar staan met het gezicht naar het publiek.

Refrein: kris kras door elkaar lopen op de maat. Naar keuze een stap per maat of een stap per twee maten (dat laatste is wat contemplatiever.)

Bij het laatste woord: "na" staat iedereen tegelijk stil én gedraaid naar het publiek.

Couplet: men blijft stilstaan. Zo wordt dit couplet aan het publiek "verteld".

Voeg eventueel kijkpatronen toe: afwisselend naar voren en naar opzij kijken.

Bijvoorbeeld:

Couplet 1: 1e deel kijkt iedereen naar links, 2e deel kijkt iedereen naar voren.

Couplet 2: ieder kijkt naar voren, bij "kyk dêr, de Belgise grîns" kijkt men naar rechts.

Couplet 3: naar voren kijken, bij 2e regel (Pyreneeën) naar links omhoog kijken.

Couplet 4: het hele couplet naar voren kijken.

't Jabikspâd

Wy gaan 'n heel eand lopen,
't wort 'n lange tocht
Elke dâg fansels weer âns
't is niet om 'e nocht!
Prate, lústere, drinke
kike, rúkke, dinke.
Wy hewwe alle tiid
loop en sing dut liet!

Refr:

Jabikspâd, Jabikspâd
weetstou wêr 't 't hine gaat
Fan offens froeg ant avens laat
ik loop my út 'e naad!

Hee niet krimmenere
ja deurgaen avesere.
Mooi weer en sonneskyn
regen en ok harde wyn!
Bergen, meren, pâden
kines en bejaarden.
Wete wat je kinne
en wete wie at je binne!
Refr. 2x

Hee hee de pas d 'r in
al is 't moeilik in 't begin.
Hee hee gyn gestin
want wy houwe de moed d 'r in!

Die't d 'r komt, die't d 'r komt

Met 't eand in sicht
sien je dan 't licht
Trots, moe en blaren
thús komme met 'e ferhalen
't Foornaamste fan son tocht
fyn dysels en blyf dysels
Aventuur en naaste help
't sit in 'e Jabikskelp!
Refr. 2X

Mezyk: *Jan de Vries* Tekst: *Dirk Machiela*

Faike en de ballon.

't Is Sintjaasmet.

Faike sil d'r fandaag met mim hine
Sundeg het -y d'r met hait hine weest.

Och wat waar dat mooi.

Hij het wel fijf keer in de draaimoln sitten.

In die môln sitte fytsys, autootsys, 'n helikopter en 'n flygmesine.

Faike sit 't liefst in 'e flygmesine,

Want die gaat ok 'n klain eandsy omhoog.

Faike wou wel dat-y nag hoger gong,

Hy wou d'r wel echt met de lucht in, lekker hoog maar dat kin niet, de flygmesine sit
fâst an 'e draaimoln.

Hait saai: "Dou motst later maar piloat worre, dan kînst alle dagen deur de lucht
flige!"

Fandaag is 't dinsdeg, de leste dâg fan 'e met.

Meskien mâng-y fan mim nag wel 'n keer in 'e draaimoln.

Maar mim het saaid: "Wij gaan eerst na de dissys. "

Nou en die staan d'r 'n hele soad.

Mim en Faike lope tegaar bij de dissys lâns.

D'r is 'n prot te sien, dan sait mim:

" Kyk' s Faike wat hange hier mooie t-shirts .

Sou d'r ok 'n mooie foor dij bij hange?"

Faike siet 'n hele mooie met 'n straaljager d'rop.

Die koopt mim foor Faike.

Faike wil 't nije shirt drekt an,

Nou dat mâng wel fan mim.

O, wat stapt die Faike,

Hij voelt 'm nou 'n echte piloat.

Met mim gaat Faike nag 'n slag over de met

En hij mâng nag een keer in 'e draaimoln.

En dan is Sintjaasmet weer foorbij.

Maar der an 't eand fan 'e met,

wat siet Faike der?

'n Man met allegaar prachtige ballonnen.

"Ooooh mim, mâng ik nag soa 'n mooie ballon hê," sait Faike.

't Mâng fan mim, Faike mâng een útsoeke.

Faike kin hest niet kieze, se binne allegaar soa mooi!

D'r is een lichtgele ballon, die blinkt soa mooi,

Hij likent hest wel fan goud.

"Die", wiist Faike an

"mim, die wil ik graag hewwe."

"Nou," sait mim dan koop ik die foor dij."

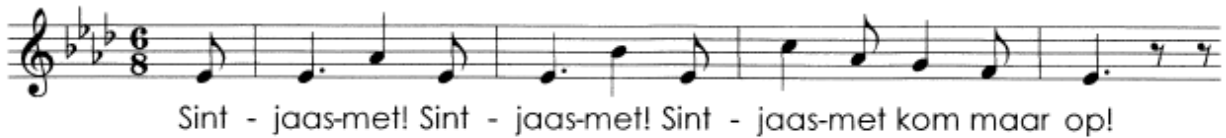
Mim betaalt de ballon.

De ballonkoopman geeft de ballon an Faike en sait: "Motst 'm goed fasthouwe
 hoor,
 Want ast 'm loslaatst flygt-y de lucht in
 En dan bist 'm kwy!"
 Faike en mim h  op Sintjaasmet weest.
 Mem het der 'n prachtige ballon foor Faike kocht en nou gaan se weer na h s toe.
 Faike kykt hieltyd na syn ballon,
 Hij fynt 'm soa mooi!
 "Goed fasthouwe!" het de ballonkoopman said.
 Nou dat doet Faike wel, hij het 't toutsy fan 'e ballon goed stiif fast in syn knoesy.
 At se thús binne draaft Faike achter naar 't hiem, hy wil hait de mooie ballon sien
 late.
 Mim roept nag:" Denk d'rom Faike."
 Maar 't is al te laat Faike stroffelt over 'n snoer dat der lait, Faike f lt en
 hij laat de ballon los!
 D r gaat de ballon fan Faike !
 Faike gaat drekt staan , springt omhoog hij wil 'm nag pakke,'t lukt niet, de ballon is
 al te hoog.
 Hait steekt 'n t nklaower de lucht in.
 Maar die kin d'r ok al niet meer bij.
 De ballon sweeft starigan hoger de lucht in.
 Nou gaat-y recht op 'n boom an.
 Sou-y der nag in hangen blive?
 Maar ni hoor, met 'n bochy gaat-y d'r mooi om hine.
 Faike begint te gúllen, der gaat syn prachtige ballon.
 De ballon wort klainer en klainer.
 Op 't lest is 't nag maar 'n stippy en dan....., dan siet Faike niks meer!
 Mim nimt Faike met in 'e huus.
 Se droogt syn tranen  f en dan krijt-y 'n gl s ranja.
 Mim sait: "Dou k nst d'r niks an doen Faike,
 Dou hest de ballon goed fasthouwen!"
 "'t Is de skuld fan dat rot-snoer, h'n mim?" sait Faike.
 Dan gaat Faike naar 't hiem te speulen en der skopt-y nag gau even teugen 't
 snoer.
 Avens at hait Faike op b d bringe sil, kykt Faike even deur 't r t na b tten.
 "Hait ik sien nergens myn ballon meer,"
 "Ni, jonge," sait hait "en aansen wort 't donker,
 Dan sien wij 'm helendal niet meer."
 Hait sk ft 't gerdyn dicht.
 "Hait?" fraagt Faike, "M g 't r t en 't gerdyn fannacht open blive?
 Want at de ballon 's foorbij sweeft, kin-y d'r mooi in sweve." Dat m g.
 Hait sk ft 't gerdyn weer open en gaat naar onderen.
 Al gau slaapt Faike as 'n roasy.

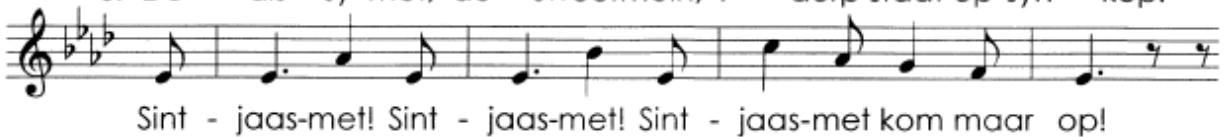
Gerda Fokkema 2009

Sintjaasmet!

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

1. Bal - lon-nen en de skiet-tint, 't dorp staat op syn kop!
2. De skiet-tint en de súkkerspin, 't dorp staat op syn kop!
3. De súk - ker-spin, de draaimoln, 't dorp staat op syn kop!
4. De draai - moln, de botsauto's, 't dorp staat op syn kop!
5. De bots-au-to's, de dissy-met, 't dorp staat op syn kop!
6. De dis - sy-met, de sweefmoln, 't dorp staat op syn kop!

slot:

Sintjaasmet

Sint-jaas-met! Sint-jaas-met! Sint-jaas-met kom maar op!

- 1. Ballonnen en de skiettint, 't dorp staat op syn kop!***
- 2. De skiettint en de súkkerspin, 't dorp staat op syn kop!***
- 3. De súkkerspin, de draaimoln, , 't dorp staat op syn kop!***
- 4. De draaimoln en de botsauto's. 't dorp staat op syn kop!***
- 5. De botsauto's, de dissymet, 't dorp staat op syn kop!***
- 6. De dissymet, de sweefmoln, 't dorp staat op syn kop!***

Sint-jaas-met! Sint-jaas-met! Sint-jaas-met kom maar op!

't Is elk jaar 'n súpperfeest; 't dorp staat op syn kop!

't Is elk jaar 'n súpperfeest; 't dorp staat op syn kop! YES!

Vorm:

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro (kort!)

Couplet 1

Tussenspel

Couplet 2

tussenspel

couplet 3

tussenspel met modulatie (het lied wordt hierna iets hoger gezongen!)

couplet 4

tussenspel

couplet 5

tussenspel met modulatie (het lied wordt hierna weer iets hoger gezongen!)

couplet 6

Sandy in 'e sândbak

Sandy sat te speulen in de sândbak. Hij fermaakte him met formpys fan plestik. D'r waar 'n rondsyt, 'n fierkantsyt, 'n rechthoekyt, 'n driehoekyt, 'n aaiformpy en een met allegaar puntsys. Sandy bakte taartsys. Maar dat wou niet soa goed. Alle keren at-y 'n formpy omkypte gleed 't sând d'r wel út, maar houde niet syn form.

'Motst d'r wat water bij doen, 'saai syn mim. 'Dat doen ik ok at ik 'n keek bak of 'n koek. Sandy pakte syn eamertsyt en liep na de kraan. Hij deen 't kraantsyt open en liet 't water d'r in lope. 't Gong d'r ok 'n bitsyt búttten, maar dat hinderde niks. 't Kraantsyt sat bútttendeur en 't waar mooi weer. Met 't eamertsyt water gong-y werom na de sândbak en leegde 't. D'r waar nag maar 'n heel klain plakky nat worden, feul te min om 'n formpy met te fullen. Hij liep weer na de kraan en nag's en nag's. Krekt soalang at de hele sândbak dreef fan 't water. Hij skepte wat blabber in 'n formpy en draaide 't om. De form fan 't rechthoekyt kwam d'r niet recht út. 't Dreef alle kanten út. Hoe most dut nou weer. Sandy riep syn mim d'r bij. 'Mim hoe mot 't nou? 'froeg-y. 'Nou hè ik alles nat en nou wil 't nag niet.'

'Ni,'saai mim, ''t is nou kleddernat, 't mot nou eerst maar even droge. Weetst' wat, wij sille eerst koffydrinke. Was dou dyn hannen maar. Sandy waste syn handsys en kreeg fan mim 'n stikky koek en 'n pakky drinken. 't Smaakte him best. Mim had sels 'n kopy koffy met na bútttenen nommen. Se satten heerlijk in 't sontsy.

'Weet mim ok wat dat ene dinchy is met al die punten?' froeg-y. 'Dat ding met punten is 'n ster,'saai mim. 'n Ster?' Sandy sâg syn mim met groate ogen an. 'n Ster?!' 'Ja lieve dat is 'n ster. Dou weetst wel, die binne avens en nachts altyd an 'e lucht at 't donker is.'

Sandy knikte. Hij wist wel dat d'r nachts sterren an 'e lucht waren, maar hij had se nag nooit sien. Sandy sliep altyd nachts met de ogen dicht. En at je de ogen dicht hewwe dan sien je niks. En at je slape sien je ok niks. Die avens waar Sandy fast fan plan om wakker te bliven. Hij wou stertsyt sien. Echte. Mim had him op bêd brocht en hij had hur froegen om 't gerdyntsje open te laten. Soa kon-y mooi na bútttenen kike en wachte tot 't donker worde. En dat duurde lang. Heel lang. Sandy syn oochys fielen dicht sonder dat-y d'r erg in had en hij sliep ok al foordat-y d'r erg in had. Doe't-y wakker worde, keek-y naar 't rût en...'t waar al weer licht. 'n Nije dâg waar anbroken. Mim haalde him fan 't bêd ôf en froeg: 'En hest' fannacht ok sterren sien?'

'Ni,'saai Sandy, ''t is de hele nacht licht bleven.' Mim lachte wat en gâf him 'n boekyt der't ok allegaar stertsyt in stonnen. Sandy bekeek 't boekyt en fon d'r niks an. 'Ik wil se in 't echt sien. Maar hoe mot dat dan at 't de hele nacht licht blyft.' 'Dou hest slapen,'saai mim, ''t het wel donker weest fannacht. Dou hest lekker slapen.' Sandy kon 't him niet begripe. Hij had dochs echt wel syn ogen open houwen.

Die avens had-y d'r wat op bedocht. Hij sou de wekker sette. Hij had in 'n laadsyt 'n ouwe wekker fonnen en mim froegen hoe at-y werkte. Mim had 't him krekt útlaid.

Sandy had d'r de hele dâg met oefend. Ant ferfelens toe liet-y de wekker ôfrattele. De wekker opwine, dat most deur 'n sleuteltsy om te draaien krekt soalang at-y niet feerder wou. De klaine rooie wizer most midden boven staan, dat waar de twaalf fan twaalf uur in 'e nacht en dan 't hindeltsy dat op 'e achterkant sat, de andere kant opdouwe en dán sou fannacht om twaalf uur de wekker ôfgaan. Sandy sou der wakker fan worre en na búttene kike kinne. Die avens gong-y al froeg op bêd. Hij waar soa benijd. Hij kon hest niet wachte om in 'e slaap te kommen. Hij draaide him fan de ene sij op de andere. De wekker tikte en tikte maar. 't Worde hoe langer hoe later. Toe nou slaap, kom nou...ik wil slape!

Hoe meer at-y in 'e slaap sukkele wou, hoe wakkerder at-y worde. Hij kreeg d'r 'n min sin fan. Op 't lest gong-y fan 't bêd ôf en naar onderen. Mim keek him ferbaasd an. 'Wat is d'r met dij?' froeg se. 'Ik kin niet slape. De wekker tikt soa luud,' saai Sandy. 'Ik sil dy wat wêrme melk geve,' saai mim en se wêrmdde wat melk op in de magnetron. 'Drink maar lekker op,' saai se. Doe't-y de melk op had begon Sandy te gapen. Inenen worde-y soa sluug. Mim brocht him weer op bêd en saai: 'Slaap lekker, jongetsy.' Sandy woelde nag wat om en fiel in 'n diepe slaap.

De andere offens waar 't al weer licht, doe't-y wakker worde. 'Ik hê fannacht gyn wekker heard,' saai-y. 'Ik hê soa ferskriklik fast slapen.' Mim lachte al weer en saai: 'Weetstou Sandy, dat is 't belangrykste datstou nachts slaapst. Dan allenig kinst groeie en groat worre. De stertsys an 'e lucht kinst nag wel sien astou groat bist. Meskien wel te faak en te feul.' Sandy fon 't flau praat. Der had-y niks an. Dat duurde allegaar feul te lang. Hij wou se nou sien. Nou. Hij bekeek syn wekker en sâg dat 't hindeltsy de ferkeerde kant op ston. Hoe kon dat nou? Hij wist seker dat hij d'r sels niet an weest waar. 'Mim?' 'Ja,' saai mim, 'ik hew 'm útsetten. Klaine kines motte nachts slape.' Sandy begon te gapen en te gúllen. 'Ik bin niet klain, ik wil de sterren sien. Ik wil, ik wil!' Hij stampfoette d'r over. 'Kinertsys die't wille, die krije foor de bille,' saai mim, 'motst ophouwe fan gapen. At ik fanaven op bêd gaan, sil ik dy wakker make en dan kike wy tegaar na de sterren. Ofpraat?' 'Ofpraat,' saai Sandy. Se klaptan nander teugen de rechterhând en sloaten 'n deal.

Heel sachys maakte mim him die avens wakker. Heel sachys begon se teugen him te praten: 'Sandy, Sandy...wakker worre. Sandy de stertsys staan an 'e lucht. Sandy astou nou sterren sien wilt, motst nou wel 'n bitsy wakker worre hoor.' Starigan kwam Sandy út syn slapy en syn oochys kwammen open. Ferbaasd froeg-y: 'Mim?' Most-y d'r nou al ôf? Hij foelde him nag lang niet útslapen. Hij wou him op syn andere sij draaie om feerder te slapen, doe't-y syn mim sêgen hoorde: 'Sandy ast' nou sterren sien wilt, se binne d'r nou.' Doe waar-y inenen klaarwakker. Hij skoat overeand. Sterren wer dan?! Mim tilde him út syn bêd en sjoude him naar 't rût. 'Kyk maar.' Sandy wreef him in 'e ogen en keek na búttene. Donker waar 't Heel donker. Doe keek-y omhoog en der helendal hoog en overal in de lucht sâg-y lichys. Honderten, dúzzenden lichys.

'Wij kinne ok nag wel even búttene kike,' saai mim. 't Is niet soa koud en búttene siest' 't nag feul beter.' Se sjoude him naar onderen, sloeg 'n sjaal om him hine en gong

búttten in 'e tún staan met Sandy op hur êrm. Der keken se tegaar na bovenen. Sandy syn mônd fiel open, soa prachtig waar de lucht. Helendal fol stertsys. Groate en nag feul meer klainere. 't Likent wel at d'r allegaar gatsys in de lucht prikt binne,'saai Sandy. Syn mim lachte al weer. 'Ja Sandy, soa lykt 't wel. Maar elk lichy is 'n stertsy, krekt soa een astou in 'e sândbak hest.' Doe brocht se him weer na bovenen en laai him in syn nesy. Der sliep-y feerder as 'n roasy.

En de andere daags bakte Sandy in de sândbak 't ene stertsy na 't andere. De búttentafel kwam fol stertsys en op alle tegels laai d'r een. 'n Hele sândbak fol stertsys. Hij kon niet alle nachten na de sterren kike, dat begreep-y wel. Der sou-y allening maar moe en draaiierig fan worre. Maar hij had se nou sien en se waren prachtig. Hij laai de hele tún fol sterren. Hij huppelde d'r tussendeur. 'Myn stertsys, myn stertsys,' riep-y. 'Ik hèn de hele lucht fol sterren naar onderen haald!'

Simy Sevenster 2009

Liet fan Sandy

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

1. Ik kin de ster-ren sien, ik tel d'r soa wel tien,
2. 't Is don-ker in de nacht, de ster-ren staan op wacht,

wel twin-tig, hondert, ja, wel dúzzend ster-ren kin ik sien!
wel twin-tig, hondert, ja, wel dúzzend ster-ren in de nacht!

Liet van Sandy

*1. Ik kin de sterren sien, ik tel d'r soa wel tien,
wel twintig, hondert, ja, wel dúzzend sterren
kin wy sien!*

*2. 't Is donker in de nacht, de sterren staan op
wacht, wel twintig, hondert, ja, wel dúzzend
sterren in de nacht!*

Vorm:

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro

Couplet 1

Tussenspel

Couplet 2

Naspel

Muziek noteren:

Zoek afbeeldingen van de maan, de sterren en de zon.

De kinderen bedenken bij elke tekening een geluid met stem en/of instrumenten.

Leg de tekeningen naast elkaar, wijs ze aan en de kinderen maken de bijbehorende geluiden.

Voor oudere kinderen kun je meer verschillende tekeningen en meer van dezelfde tekeningen gebruiken. Je krijgt dan een wat langer muziekstuk.

Voor een muzikale structuur kun je de tekening van de maan vaker laten terugkomen.

De volgorde wordt dan:

Maan, sterren, maan, zon, maan.

Instrumenten: Maanspel

Gebruik zoveel mogelijk instrumenten, en neem, als je die hebt, ook een paar staafinstrumenten bij; klokkenspel/metallofoon of xylofoon, maar een keyboard kan ook prima.

Elk kind krijgt een instrument.

Introductie: laat de kinderen allemaal heel luid én heel zacht spelen.

Ook een kind kan dirigent zijn.

Het Maanspel gaat als volgt:

Om de beurt spelen de kinderen heel zacht. Af en toe hoor je een klokkenspel even spelen. Vervolgens is het even helemaal stil.

Dan speelt weer het klokkenspel heel zacht en daarna spelen alle kinderen heel zacht.

Na de maan

'Ons hait het sels 'n flygtúg boud,' swetste Sylvester teugen Ynse, die't met him opfytste út skoal. 'Dat is gyn kúnst,' saai Ynse, 'ik hèn sels ok wel 's 'n flygtúchy boud.' 'Ja fan pepier seker.' 'Ja, fan bordpepier.' Sylvester lachte him út. 't Flygtúg fan ôns hait is niet fan bordpepier, dat is 'n echteneen!' 't Sil wel,' saai Ynse. 'Loofstou 't niet?' 'Ni ik loof d'r gyn klapskeet fan. 't Is allegaar geswets fan dij.'

Ynse gong op 'e trappers staan en sette de sokken d'rin. Hij wou niet meer met soa'n swetshals opfytse. Nag 'n klain eandsy, dan waar-y thús. Syn hait had 'n groate boereplaats, maar hij swetste dos ok niet op over syn hait syn groate trekkers, syn kombain, irpelsetter, irpelrooier en alles wat d'r maar meer in 'e loadsen ston. Sylvester liet 't d'r niet bij sitte en sette ok gang. Hij haalde Ynse weer in. 'En dos is 't waar. 't Is 'n hele grooteneen. Hij kin d'r sels in sitte.' 'Sels in sitte? En gaat-y dan ok de lucht in?' 'Jawis en d'r kin ok nag een bij him in. Ik mâng fan ôns hait ok wel 's 'n keertsy metflige.' Ynse syn oren klapperden d'r fan.

'Grappy seker.' 'Ni 't is werkelijk waar.' 'Ik loof dy niet,' saai Ynse. 'Flygtugen worre allenig maar in febriken maakt, in Amerika of Rusland of soa.' 'Ons hait bout sels een,' antwoordde Sylvester groats. 'Hij het 'm hest klaar. Wilst' 'm 's sien?' Dat wou Ynse fansels wel graag even met aigen ogen bekike. Hij fytste hur plaats ferbij en gong met Sylvester na huus. En 't waar waar wat Sylvester said had. Achter 't huus ston 'n pronky fan 'n flygtúchy. Sylvester syn hait waar d'r met an 'e gang. Hij had 'n mooie nije groene overal an. 't Is 'n ultralight,' ferteld-y. 'D'r komt gyn dakky op. 't Is 'n mooiweefflygtúchy.' De baide jonges froegen him de oren fan 't hoofd. Se wouwen alles wete. Sylvester wist d'r sels al 'n bult fan, maar Ynse froeg: 'Wêrom komt d'r gyn dakky op?' 'Dan wort-y te swaar,' saai Sylvester syn hait. Ynse fon 't ferskriklik interessant. Hij stapte d'r omhine en bekeek alles goed. Feul dingen waren gelyk as bij 'n trekker, allenig sat hier gyn stuur in, maar 'n knuppel. Hij wou ok graag wete, hoe't dat werkte en Sylvester syn hait laai 't soa goed mooglik út. ' At-y helendal klaar is, mângst' wel 's 'n keertsy met. Wilstou dat wel?' 'Wel graag! At ik mâng fan hait en mim.' 'Maar ik mâng 't eerst met nou hait?' skooide Sylvester. 'Ik hou 't flygtúg heel lang,' saai hait.

De jonges waren nou niet meer bij 't flygtúg weg te slaan. Doe't-y klaar waar, word'-y achter de trekker fan Ynse syn hait naar 'n graide sleept. Sylvester syn hait sette de helm op 't hoofd, swaaide na de jonges en saai: 't Gaat an mannen!' Hij startte de moter, de kleppys op 'e fleugels kwammen omhoog, hij begon te rijen en ... ja, heel starichysan kwam 't flygtúg fan 'e grônd. Ynse syn hait klaude him onder de pet, soa spannend fon-y 't. De jonges fonnen 't prachtig. 't Flygtúg beskreef 'n mooi boochy en lândde even later weer netsys op 'e grônd. 'n Paar weken later saai Sylvester teugen Ynse: 'Ik hèn de lucht ok al in weest. Ik weet nou presys hoe't 't mot. Gaast' met na myn huus? Even kike?' Even later stonnen se 't flygmesyntsjje weer te bewonderen. Liepen d'r omhine en konnen d'r hest niet ôfblive. 'Wij kinne d'r ok wel

even in sitte,' saai Sylvester. Dat wou Ynse wel graag. 'Wij motte wel 'n helm op hê. Ans is 't niet echt.'

Flug gong Sylvester in 't hok en haalde twee fligeniershelms op. De jonges stakken hur hoofden d'r in. Krekt echt. Se speulden at se de lucht in flogen. 'Ik kin ok wel even echt starte hoor,' saai Sylvester, 'dat kin ik wel.' 'Gyn kûnst,' antwoordde Ynse, 'wie kin nou niet starte. Ik rij wel op ôns hait syn trekker. Gyn kûnst an.' Dat waar soa. Sylvester had Ynse wel 's an 't kulteren sien op Ynse syn hait syn lând. En Sylvester wist ok wel dat Ynse al autorije kon. 'Dan kinne wij tegaar wel 'n eandsy echt flige,' saai-y inenen. 'Ni,' antwoordde Ynse, 'dat wil jim hait fansels niet lije.' 'Fansels well!' Sylvester saai 't soa overtúgd, dat Ynse him hest loofde. Syn aigen hait fon 't ok altyd wel goed dat-y thús op de feegmesine sat, dus...ja 't sou kinne. 'Ons hait is feertyn dagen fort. Naar 'n institút om nag meer fan flygtúgbou te leren. Na deuze bout-y een met 'n dakky.' 'Ok nag een met 'n dakky?' 'Ja, dan hê wy twee. Nou wat saist, sille wy maar? Wy kinne wel even na de maan en weer werom,' bedocht Sylvester. Der most Ynse om lache. Na de maan? Der hê ok al Amerikanen weest, die hewwe der 'n flâg plant.' 'Oh, goed, dan motte wy de Bildtse flâg metnimme, dan kinne wy die der in 'e grônd steke. Dan worre wij wereldberoemd!' Sylvester stapte út om in 'e huus na de flâg te soeken. Onderwilens bekeek Ynse de stuurderij. Ni moeilik waar 't niet. Echt niet. Sylvester kwam werom met de Bildtse flâg en laai 'm achter hur del. 'Starte maar!' riep Ynse.

Sylvester startte de moter en gâf 'n bitsy gas. 't Flygmesyntsyt reageerde daliks en begon te rijen. Sylvester gâf meer gas en sette de kleppys op 'e fleugels omhoog. Der giselde de wyn deurhine en dat trok 't mesyntsyt omhoog en los fan 'e grônd. De baide jonges skruwden 't út. 'Wy hewwe 't lapt!' 'Wy flige!' 't Waar prachtig mooi der in 'e lucht. Se draaiden 'n rôntsy. 'Ons mim,' riep Ynse, 'kyk der bij de lyn! Hoi mim!' Mim hoorde niks. Se hong de was op en keek niet omhoog. 't Is nag 'n heel eand na de maan,' saai Sylvester, 'Hou dy fast, wy gaan hoger!' De neus fan 't flygtúg gong hest stail omhoog en Ynse waar súvver 'n bitsy benaud, dat-y d'r achterover útmitere sou. Maar hij sat stevig fast in 'e riemen en Sylvester wist blykber goed wat-y deed. Se gongen hoger en hoger. De dakken fan de húzzen leken wel monopoadakkys. Skapen, koeien en bokken waren stippys worren. De Waddensee leek wel 'n modderplassy en de ailanden klaine krôben in 'n sloatsy. Se skoaten de wolken in. 't Waar 'n hutsy heel damp om hur hine en se sâgen niks. 't Waar nat en koud en se kregen d'r ainefel fan op 'e êrms. 'Ik sien gyn hând foor de ogen,' klaagde Sylvester. 'Motst nag hoger!' fiterde Ynse him an. Boven de wolken waar 't licht. Helder licht. De son skeen en de wolken, die't nou onder hur waren leken wel fan witte watten maakt. 'Wat is 't hier práchtig!' riep Ynse. 'Ja,' saai Sylvester, 'maar d'r staan gyn hanwizers. 'Siestou de maan al?' froeg Ynse. 'Ni, maar de son wel.' 'Wij kinne niet na de son, dat is feul te hyt. Der sou de flâg ferbrânde.' 'Ja en wij ok.'

Se flogen en flogen. Feerder en feerder en overal waar 't 't selde. Witte wolken onder hur en boven niks. Allenig de son. Siestou de maan nou al 's?' froeg Ynse weer, 'n bitsy ongeduldig. 'Ni, ik dink dat wy beter in 'e nacht flige kinnen hadden.' 'Gewoan deurflige tot 't nacht wort, kin dat?' 'Ni,' saai Sylvester, 'dan raakt de

kerosine op. De meter staat nou al over de helt.' 'Sou't nag feer weze?' 'Ik weet 't niet. Wij motte al weer werom,' saai Sylvester ongerust.

Inenen had Ynse d'r genug fan. Ja blikskater, se mosten al weer werom. Se hadden nag gyn eten had en op 'e maan ston niet 'n petattint .Dat wist-y wel út 'e boeken. 't Wort hier onhurig koud, stovenskoud ' saai Ynse bibberend. 'Nou'st 't saist. Ik ferrek hier soawat fan 'e kouwe. Motst myn hannen 's kike, alhelendal blau!' Sylvester syn hannen waren soa iiskoud worren, dat-y d'r gyn gefoel meer in had. 'Ik kin niet meer sture,' jammerd'y. Ik kin myn foest niet meer loskrije...' Baide jonges kregen in 'e gaten, dat se nooit de maan beraike souwen. En dat, at dat wel slage sou, se nooit weer werom komme konnen. 'Ik wil weer werom,' gúlde Sylvester. Dat wou Ynse ok wel, maar hoe. Syn hannen waren ok koud, maar niet soa koud as die fan Sylvester. Hij had him wel beethouwen an 'e stang foor him, maar niet soa stiif en hij had soa nou en dan om beurten 's 'n hând in 'e bús deen. 'Laat los!' saai-y tun Sylvester, 'dan sil ik wel sture.' Die begon nag meer te jammeren. 'Dat kin ik niet. Ik hê gyn gefoel meer in 'e hannen. Se sitte fastfrozen.' Ynse begon an Sylvester syn hannen te trekken. Prebeerde se los te krijen. 't Flygmesyntsje begon raar te skudden, draaide 'n slâg om. Even hongen de jonges op 'e kop. Se ferloren de Bildtse flâg, die't naar onderen dwarrelde. Se besturven 't hest. Doe gong de mesine weer rechtút.

'Laat los! Laat los!' Deur 't beethouwen en trekken fan Ynse kwam d'r weer 'n bitsy beweging in Sylvester syn hannen en doe kon Ynse de hannen fan Sylvester om de stuurknuppel wegtrekke. Nou most-y sels. Maar hij sat d'r wel ferkeerd foor. Se konnen in 'e lucht ok niet even fan plak wissele. 'Wy motte dale, ik wil na mim!' jammerde Sylvester. 'Ja, ja, ik ok. Even geduld. 'k Mot even útfine hoe't 't presys werkt.'

Ynse waar niet onbekind met 't besturen fan mesines, al waar-y nag maar elf jaar. Maar met 'n flygmesine waar 't krekt 'n bitsy âns. Niet feul lykswel. Al gau had-y in 'e reken hoe't 't werkte. De flymesine daalde en daalde. 'Wij motte wel weer thús delkomme,' gúlde Sylvester en niet in Amerika of Afrika!' Inenen waar d'r 'n heel prot leven naast hur. Ferbaasd keken se om hur hine. 'n Hele groate F16 straaljager, 'n militêr flygtúg fan de flygbasis fan Luwt floog naast hur. De groate radarbol fan Wier had 'n klain flygtúchy op 't skerm sien, dat him niet meld had. Der hadden se 't flygfeld fan Luwt waarskoud en de pesisy deurgeven. De piloat wees omdel. Der mosten se hine, omdel! 'Ja, dat wete wij sels ok wel,' bromde Ynse. In Sylvester syn hannen kwam weer wat leven. Hij wuifde na de piloat fan de F16, die't werom swaaide en wees dat se him folge mosten. 'Motst achter him an flige,' saai Ynse, die't de stuurknuppel weer an Sylvester werom gâf. De F16 wees hun presys de roete na huus. 't Duurde niet eens soalang, doe sâgen se de plaats fan Ynse weer en 't huus fan Sylvester. De piloat swaaide nag een keer goeiendag en gong feerder na Luwt. In de achtertún fan Sylvester syn huus sat syn broertsy Sandy sterren te bakken in 'e sândbak. Die keek niet op of om. Met 'n skokky belândde 't flygtúg kreas in 'e graide. Plisys op groate moters kwammen anrijen. 'n Heel soad minsen draafden na hur toe. 'n Dokter, swaaiend met 'n tas, waar d'r 't eerst. 'n Sikenauto kwam anrijen

en ok 'n brândweerauto met de sirene an. De jonges knoffelden koud en stiif út de flygmesine en keken ferbaasd naar al die drokte.

'Wat is hier te rêden,' froeg Ynse.

'Ja, wat sou hier gaande weze,' froeg ok Sylvester him ôf.

Simy Sevenster 2009

Na de maan

tekst: janny kok
fertaling: froukje de jong

1.
Wy gaan na de maan en wy gaan wer - om tot slot,

2.
Wy rai - ze met ôns flyg - túg, dat gaat lek - ker flot!

3.
de Bildt - se flâg gaat met, o - ké!

4.
Hé, kyk, der hes - tou al de Wad - den - see!

Na de maan

*Wy gaan na de maan en wy gaan werom tot slot
Wy raize met ôns flygtúg, dat gaat lekker flot!
De Bildtse flâg gaat met, oké!
Hé, kyk, der hestou al de Waddensee!*

Spreektekst aanleren:

Zeg elke regel voor en laat nazeggen.

Vervolgens zeg je de eerste twee regels na elkaar en laat je nazeggen.

Idem met drie regels en tot slot de hele tekst.

Als de kinderen een foutje maken verbeter dan meteen, anders krijg je de fout er haast niet meer uit. Gebruik eerst eventueel een tekening (van maan, flygtúg en de Waddensee) om de tekst te onthouden.

Je kunt het ritme op verschillende manieren uitvoeren:

- Spreken
- het ritme tikken, klappen, vingerknippen, stampen etc. (klapvormen)
- instrumenten gebruiken

Canon in beweging:

Uitgangspositie: de klas staat in twee rijen tegenover elkaar:

Regel 1: twee stappen naar voren en weer twee stappen terug;

Regel 2: stap naar links, sluit aan, stap naar rechts, sluit aan (dit 2 keer) en meedeinen met de armen;

Regel 3: stilstaan en de armen langzaam omhoog boven het hoofd en dan bij "oké" beide duimen omhoog;

Regel 4: vanuit de "hoge duimen" de armen weer naar beneden doen en met beide armen van links naar rechts de waddenzee 'aanwijzen'.

Als deze bewegingen goed gaan kun je de groep in tweeën (drieën/vieren) verdelen, in canon uitvoeren: de eerste helft begint, de 2e helft valt bij de 2^e regel in.

Petat ete

"Arjen, hoe laat bistou overdâg út skoal weg thús?"

Mim rúmt de tafel op en set de pântsys in 'e ôfwasmesine. Arjen siet hur nag wat sluang an. Hij is offens niet soa praterig. "Uh... Ik hew gyn ôfspraken maakt. Ik sou gewoan drekt na huus toe, wat kompjoetere en soa." "Dat komt dan mooi út, want mim mot fanaven ant ses uur toe werke en ik kom dan drekt om kertier over sessen thús. Dan soustou mooi even eerpelskille kinne." Inenen is Arjen klaar wakker. "Asjeblyft, ni dos? Wêrom kin hait dat niet doen." Mim pakt 't kleed fan 'e tafel en sait: "Dan ete wy niet op'e tiid. Hait is altyd laat." "Nou en Aaltsy dan, die doet nooit wat. Wêrom mot ik altiten die rotputsys doen?" Nou siet mim him string an. "Dou motst niet soa raar doen, Arjen. Aaltsy het 't ôflopen weekeand nag 'n bakfol steenperen skild. Der woustou ok wel fan met ete. En Aaltsy mot overdâg lere, sij het môrn 'n rippetisy. Derom lykt 't mij goed toe, datstou fandaag de eerpels skilst." Omdat Arjen begrypt dat-y 't hiermet niet rêdt, prebeert-y 't âns.

"Maar kinne wy niet gewoan makaroany ete of pizza of soa? Of lekker petat?" Arjen is gek op petat en dan 't liefst fan die hele groate. Boerepetat noeme se dat. "Ni, gyn petat. Dat krije wy frijdeg weer. En trouwens, dînsdeg hewwe wy krekt makaroany had. Ni...fanave ete wy lekker eerpelstys, met brokkoli had ik docht. Gesonde kost." Mim loopt de deur út om 't kleed bûtten út te slaan. Arjen voelt dat-y belliis geve mot en doet syn fier stikkys bôl in 't bôltrompy. Hij mot opskiete, want 't is fijf foor half negen en over 'n paar menútten gaat de bel. Wiles at-y syn jas antrekt en de bôl metnimt foor 't overdâgsskoft, geeft-y mim 'n tût en draaft de deur út.

"Kin ik op dy rekene Arjen?" roept se him nag achteran. "Jaaah!" klinkt 't ferfeeld. Onderweegs na skoal krijt-y soamaar 'n cool idee. "At ik nou 's..... Syn ogen beginne te stralen. "Ja, dat doen ik!" At de bel gaat, draaft Arjen krekt op tiid 't skoalplain op. Juf Janneke hout de deur foor him open. "Soa Arjen, hest d'r weer wat sin an fandaag?" "Ja juf! Dut wort 'n blije dâg!" De overdâgs út skoal weg gaat Arjen fortendaliks na huus. Aaltsy is al thús en sit boven te leren. Se het 'n pot thee set en d'r lait 'n stik ontbijtkoek met butter foor him klaar. Wiles vat hij nag op 'e koek omhaffelt pakt-y 't eerpelkillersbakky en twee messys. Hij loopt na de gerazy en soekt 'n stik of ses mooie groate eerpels út 't kissy. 't Binne Bildtstar het mim said. Met 't bakky op 'e knieën en de etenspan met 'n staaltsy water d'rin op 'e tafel, begint-y an syn opdracht. 't Fâlt nag niet eens met om 'n bitsy kreas te skillen, maar met soa'n fijnskillersmessy slaagt 't wel arig. Dan pakt-y 't gewoane messy en heel sekuur snijt-y de eerpels in stikkys. Prachtige petatsys maakt-y d'r fan. Wat sille se dêr fan opsien. "Wij ete fandaag eerpels in 'e form fan petat!" sil-y fanaven triomfantlik sêge. 'n Half uur later staat de pan met 'e petatsys op 't fuur. Nag even en 't water kookt.

Eelke Goodijk 2008

Lekker tsjille

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

Arjen: *p*

1. E - ven wat kom-pjoe - te - re op myn ka - mer,
2. Melody floite

ik måg wel graag wat tsjil - le, och soa fijn!

MIM: (roept na bovenen, nag in 'n goed humeur)
"Arjen, wilstou even eerpels skille?
Ik mot soa fort."

Arjen:

mf

3. E - ven wat kom-pjoe - te - re op myn ka - mer,
4. Ritme fingerknippe

ik måg wel graag wat tsjil - le, och soa fijn!

MIM: (al wat pinniger)

"Arjen, lúster nou! Dou motst even eerpels skille!!"

Arjen:

f

5. Doo, doo doo doo doo doo doo doo doo doo doo,
6. Melody humme, derbij frij trommele.

doo doo doo doo doo doo doo doo doo doo.

Lekker tsjille

MIM: (liik!)

"Arjen, en nou komst naar onderen. En flug!"

(drekt na 't woord "flug" klapt de deur dicht, derna 'n heel hut niks,
dan foetstappen bij de trap del)

Arjen: nonsjalant

7. Flug wat eer - pels skil - le mot ok ge - beu - re,

8. Melody floite.

dan weer lek - ker tsjil - le, och soa fijn!

fade-out

Klaine Faike.

Hait, mim en Faike sitte te broadeten. Faike het fandaag frij fan skoal. Mim het ok frij nommen. Maar hait mot an 't werk. Hait is boer. Faike fraagt hait: "Mâg ik fandaag met hait op 'e trekker?" "Ni jonge, sait hait ." Dat kin fandaag niet, want ik mot eerpel sproeie". Hè, wat spiting dat hait nou krekt fandaag sproeie mot.

Hait sait: "Weetst wat, haal met dyn trekker en kipper de grâsbultsys maar út 'e tún. Kînst d'r achter op 't hiem mooi 'n kuilbult fan make." At 't eten an 'e kant is, gaat hait met 'e sproeimesine fort. Faike trekt syn overal an en gaat na de skuur. Wer staat syn trekker nou? Hy kin 'm niet fine. Hij soekt overal, in 'e skuur, in 'e tún, op 't hiem , in 'e eerpelloads.....

Maar wat is dat, achter in 'e eerpelloads hoort-y wat! Der mot-y meer fan wete en hij stapt d'r op ôf! At-y dichterbij komt siet-y twee eerpels lêgen. 'n Groate en 'n klaine. De groate eerpel sait tun 'e klaine: "Ik wil niet in 'e modder onder de grônd, der is 't mij feul te donker en te koud ." "Ni, dat wil ik ok niet, "sait de klaine eerpel. "Maar ik wil ok niet in water kookt worre, En niet in butter bakt worre". "Dat is mij feul te hyt", sait de klaine eerpel. "En wij wille ok niet in 'e petat!!!" roepe de klaine en groate eerpel soa luud at se kinne.

Dan wort 't weer stil in 'e loads. Fersichtig loopt Faike na de twee eerpels toe. Hij krijt se op en de eerpels binne doadstil. "Wat skrúwden jim soakrekt, "sait Faike. "Ja," sait de groate eerpel, "want wij wille niet in die kouwe, donkere grônd, lykas ôns broertsys en sussys eerpel. En wij wille gyn kookte eerpel worre, gyn bakte en helendal gyn petat! Wij dochten at de boer ôns skruwen hoort, dan weet-y dat maar." "Maar wat wille jim dan?" fraagt Faike. "Ja , dat is 't 'm nou krekt," sait de klaine eerpel.

"Dat wete wij niet." Weetstou ok wat?" "Nou ik weet 't ok niet, "sait Faike. "Maar ik nim jim met naar ôns mim, Die weet 'n bult raad ." At Faike met 'e twee eerpels bij mim komt, doet-y 't hele ferhaal.

Mim trekt 'n diepe rimpel boven 'e neus en dan sait se: " Ik hew 'n idee! " "Faike en ik make fan jim twee eerpelmantsys." Dut likent de groate en klaine eerpel goed toe. Mim en Faike soeke stokkys, kralen, knopen en pepier klaar, en na 'n uurtsy knutselen binne se klaar. Dan staan d'r twee mooie eerpelmantsys in 't finsterbank. 'n Groate en 'n klaine en baide likene se wel wat op Faike.

Gerda Fokkema 2008

Eerpelmantsy

wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

Dat klai - ne eer - pelmant - sy, dat klai - ne eer - pelmant - sy,
hij het 'n been en hand - sy en hij het 'n hand - sy en 'n been,
hij het 'n handsy en 'n been, maar hoe't-y hyt? Dat weet gyneen!

prate:

Meskien hyt-y wel fan Paulus Piper,
meskien wel fan Piet Petat.
Ik weet 't niet, 't is my wat,
met Paulus Piper en Piet Petat!

Eerpelmantsy

*Dat klai - ne eer- pel mant-sy, dat klai - ne eer- pel mant-sy,
hij het 'n been en hand-sy en hij het 'n handsy en 'n been,
hij het 'n handsy en 'n been, maar hoe't-y hyt? Dat weet gyneen!*

*Prate: Meskien hyt-y wel fan Paulus Piper,
meskien wel fan Piet Petat.
Ik weet 't niet, 't is my wat,
met Paulus Piper en Piet Petat!*

Vorm:

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro

Lied

Praten

Lied

Praten

Muziek en beweging:

Uitgangspositie is een kring van paren.

Regel 1: maat 1: in de eigen handen klappen

maat 2: op de handen van de partner klappen.

Regel 2: arm in arm een rondje draaien

Regel 3: met de andere arm in arm een rondje draaien.

Bij 'Hoe hij hyt': stilstaan, de armen zijwaarts (met de handpalm omhoog) wat omhoog doen en de schouders ophalen (weet niet)

Bij de spreektekst:

Regel 1: naar voren wijzen met de linkerhand

Regel 2: naar voren wijzen met de rechterhand

Regel 3: de schouders ophalen

Regel 4: naar voren wijzen met de linkerhand, idem met de rechterhand.

Vereenvoudigd zelf waar nodig.

Instrumenten herkennen:

Kies twee verschillende instrumenten voor Paulus Pyper en Piet Petat.

Bijvoorbeeld: trommel = Paulus Pyper en de maracas (sambaballen) = Piet Petat.

De kinderen hebben de ogen dicht, u speelt op één van beide instrumenten en de kinderen luisteren 'wie' van de twee ze gehoord hebben.

U kunt ook na elkaar op de beide instrumenten spelen, dan luisteren de kinderen in welke volgorde u speelde. Laat ze het ook eens nadoen zonder dat ze meteen vertellen wat ze gehoord hebben.

Maak het nog lastiger door meer instrumenten toe te voegen, bijv. die van Bouke Bintje en Billy Bildtstar o.i.d.

Rooie Star

Pake waar gerniertsy, met vijf môrn lând,
achter Germ Suurbier en 'n reed an 'e westkant.
Irpels en sipels alles met ' e hând
't Waar 'n gebillig op die vijf môrn lând.

Eerst 'e Borgers, 't goudgele goed,
altyd mooi te soeken oh sien 's wat 't doet!
Alweer 'n bakky fol en 'e klaintsys d 'r achteran
opsette op 'e wagen en 'n bakky út 'e thermoskan!

Refr. Maar in 't lêst fan 'e hêst, an 't eand fan 't jaar!
Knipe út 'e drek , dat waar syn Rooie Star! Rooie Star, Rooie Star, mooie Rooie Star
Gyn Borgers ,Irenes maar mooie Rooie Star!
Rooie Star, Rooie Star, mooie Rooie Star
Gien Spunta's of Malta's, maar beste Rooie Star!

Maitids in 'e grônd met 'n mooie sprút,
'n bonte of 'n blâdrol, ja die mot d 'r dan út! |
Even met 'e koalhouwer die stikel of kattesteert,
't is 'n pracht gewas dat smaaklik trakteert!

Wat kûnstmest op 'e billig en 't ruchy mooi rônd,
in 'e seumer even sproeie, ja dan hou je se gesônd!
Irenes bin mooi rônd en Bildtstar krekt gelyk,
maar de smaak is dochs âns, Rooie Star is unyk!

Refr.

Ses dagen in 'e week, as 'n krúmmeltsy in 'e pan!
't Liefst met 'n stikky flais, en fette sju d'ran!
Maar d'r mot wat gebeure foor 't soafeer is
klauwe en skrepe 't is gyn kattepis.....

Refr.

Tekst en mezyk: *Dirk Machiela*

Petatsy

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

1.
Myn naam is Pe - tat - sy,

2.
ik bin 'n eer - pel,

3.
ik bin 'n Bint - sy,

4.
lus - tou my wel?

Petatsy

*Min naam is Petatsy,
Ik bin 'n eerpel,
Ik bin 'n Bintsy,
Lus-tou my wel?*

Vorm:

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro (met fluit)

Lied 2 keer

Tussenspel (met fluit)

Lied 3 keer.

Canon:

Dit liedje is een vierstemmige canon. Voordat je het lied in canon gaat zingen moet het bij de klas goed bekend zijn. Werkvormen kunnen bijvoorbeeld zijn:

De meisjes zingen het lied eenstemmig;

Iedereen klapt het ritme van het lied;

De jongens zingen het lied eenstemmig;

Ritme lied al vingerknippend uitvoeren; (m.g.v. beide handen om en om!)

Alle kinderen zingen een stemmige het lied.

Zing het lied daarna eerst eens als tweestemmige canon en bouw zo verder op naar de vierstemmige canon.

NB: Let op de overgang van het einde van het lied naar het begin: dit gaat best snel. Zing daarom een canon altijd meerdere keren achterelkaar!

Slot canon:

Je kunt het slot van de canon op twee manieren uitvoeren:

1. Elke groep stopt aan het einde van de regel bij de fermate (boogje met punt).

Klapvormen:

Je kunt het ritme van het lied als volgt uitvoeren:

Regel 1: vingerknippen

Regel 2: 'stampen' met beide voeten om en om

Regel 3: klappen

Regel 4: om en om op je dijben 'slaan'.

Variatie:

Verdeel de klas in vier groepen: ze spelen nu het ritme steeds na elkaar:

1^e groep speelt regel 1, dan speelt de

2^e groep regel 2, dan de

3^e groep regel 3, vervolgens speelt de

4^e groep regel 4.

De trouskoentsys

Tjeerd sat met syn hait in 't hok achter 't huus, om't hij ok skoenmaker worre wou. Fandaag waar-y d'r niet soa goed met 't hoofd bij. Hij kon 't niet late om hyltyd na de skoentsys te kiken der't syn hait met doende waar. Se waren hest ôf en bestimd foor die prachtige maid, die juffer in dat groate huus fan adfekaat Gerrit van Loo. Tjeerd kon hur wel. Syn hele leven lang al en hij waar al tien. At-y hur op de Stille Kant teugen kwam, boog-y altyd eventsys met 't hoofd. Heel kort, want hij wilde hur ok even ankike kinne. En altyd lachte sij naar 'm. Dan waar syn dag weer goed. Later wou-y met hur trouwe. Met Saskia. Hij proefde de naam op syn tong. Gyn mooier naam as Saskia. Se had ok nag 'n achternaam. Dat waar met úllen d'rin. Alleen belangrike mins en hadden 'n achternaam en Saskia waar heel belangryk. Saskia waar de mooiste jongejuffer fan de hele wereld. De allerliefste. Saskia waar fan him.

Tjeerd syn smalle ruchy boog weer over syn werk. Met ruge lappen wreef-y op 'n paar ploegskoenen om, die't syn hait rippereerd had. Der hoorde hij 't winkelbeltsy. Sou Saskia sels hur skoentsys ophale? Neskierig liep-y na de achterdeur en keek om 't hoeky de gang in. 'n Forse man froeg syn mim om 'n paar klompen. Teleursteld gong-y werom na hait. "Siesoa Tjeerd, ik bin klaar. Poetstou se nag even glâd? Dan kinst se strakkys fortbringe Hij durfde de skoentsys hest niet an te raken.." Soa mooi waren se. Saskia hur nije skoentsys. Hij socht 'n mooi sacht lappy en wreef dermet over 't nije leer. Wat roken se lekker en wat souwen se hur mooi an 'e foeten passe.

Hij riep: "Folluk" an de achterdeur. Der mosten de bestellings ôfleverd worre. Trijny de maid kwam d'r ansloffen. "Ha Tjeerd jonge, komstou om de skoenen te bringen foor de trouwerij. Mooi hoor. Se binne prachtig worren. Dyn hait het syn werk goed doen." En ik hê se sels opwreven", saai Tjeerd en keek bra eigenwiis. "Dat hest mooi doen, dat sien ik wel", saai Trijny. "Hier 'n netarisappeltsy foor dij en dyn hait bedanke. An 't eand fan't jaar mot-y de reken maar inlevere". Trijny sou de deur weer dichtdoen, maar Tjeerd kon hur nag krekt frage fan: "En juffer Saskia, is juffer Saskia niet thús?" Die komt môrn en nije week trout se, h'n?" Tjeerd keek Trijny met groate ogen an. Had-y 't wel goed heard? "Trouwe?", stamerde-y. "Jawis, met 'n skildersman die't se in Amsterdam troffen het. Hij komt hier ok en se trouwe hier in St- Anne in 'e kerk. Geweldig h'n? "Wie...wie wie? O, met wie at se trout?" bedoelst.

Aigenarige naam. Wat met brand, Siebrand, Ysbrand, ni 't waar nag wat âns, .r...Rembrandt! Dat wort my 'n feest jong, groot, groot feest. Kom, ik mot weer an 'e gang". Met 'n smak d reunde de deur weer dicht. Saske sou trouwe. Met 'n skilder. 'n Künstschilder nag wel. En de skoentsys die't-y krekt ôfleverd had, waren gyn gewoane skoentsys, dat waren trouskoentsys. Tranen skoaten Tjeerd in 'e ogen. Saske troude niet met him.

Hij liep na de brug boog him over de leuning. Hy sâg himsels in 't water fan de faart. 'n Druppy fiel fan syn wang en fertekende syn spigelbeeld Meskien waar-y dos nag wel 'n bitsy te klain om te trouwen Maar se had ok wel efys wachte kinnen... tot-y groot genug weze sou... Spitig, die skilder Rembrandt waar 'm gewoan foor weest.

Maar de skoentsys die't sij an hewwe sou , had hij toch maar mooi poetst. Met de mou fan syn overstrupper feegd-y de tranen fort. Soa groats as 'n mantsymosk liep-y werom naar 't skoemakershokky, der't syn hait nag an 't werk waar. Hait, weet hait wel dat hait trouskoentsys maakt het?" Syn hait keek op fan de leest der't-y 'n nij stikky leer op laid had. Hy knikte. "Jawel." : Hait, nije week trout se. Mâg ik der hine?" "Jawis jonge, saai syn hait kalm-pys, 'astou teminsen 'n plakky krije kinst." Geluksspintsy kribelde over 't hoofd en Tjeerd begon blij met 'n nij putsy. Nije week sou-y na de trouwerij in 'e kerk. En dan ging-y soa dicht mooglik bij Saskia sitten. Hij wou en sou de nije skoentsys an hur foeten pronken sien. *Simy Sevenster 2006.*

Myn klompen

tekst en wize: janny kok
fertaling: froukje de jong

At ik myn klom-pen an hew loop ik soa,
En Sas - ki - a fan Rembrandt, die liep soa,
De bur - ge-meester fan 't Bildt loopt al - tyd soa,

loop ik soa, loop ik soa.
die liep soa, die liep soa.
loopt al - tyd soa, loopt al - tyd soa.

At ik myn klom-pen an hew loop ik soa,
En Sas - ki - a fan Rembrandt, die liep soa,
De bur - ge-meester fan 't Bildt loopt al - tyd soa,

loop ik soa!
die liep soa!
loopt al - tyd soa!

melody floite

Myn klompen

1. At ik myn klompen an hew loop ik soa, loop ik soa, loop ik soa. At ik myn klompen an hew loop ik soa, loop ik soa.

2. En Saskia fan Rembrandt, die liep soa, die liep soa, die liep soa. En Saskia fan Rembrandt, die liep soa, die liep soa.

3. De burgemeester fan 't Bildt loopt altyd soa, loopt altyd soa, loopt altyd soa. De burgemeester fan 't Bildt loopt altyd soa, loopt altyd soa.

Vorm:

Het lied bestaat uit 3 coupletten met een gefloten regel.

Je kunt natuurlijk met de kinderen eindeloos andere coupletten bedenken.

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro

Couplet 1

Couplet 2

Couplet 3

Couplet 1 zonder fluiten

Slotstukje.

Tussendeel:

Als extraatje kunt u na het lied nog een stuk invoegen, het ritme van het lied:

- o stampe
- o klappe
- o in de handen wrive
- o fingerknippe
- o op de bovenbenen trommele
- o staand, met de voorvoeten 't ritme tikke.

Eenvoudige bewegingsvorm:

Opstelling: nonchalant in rijen staan, met het gezicht naar het publiek.

Regel 1: lopen op de plaats

Regel 2: vier stappen naar voren lopen

Regel 3: lopen op de plaats

Regel 4: vier stappen teruglopen. (of doorlopen)

Bij het gefloten melodietje: een rondje op de plaats lopen.

't Kin ôns niks skele

't Kin ôns niks skele, 't maakt ôns niks út
Wij bin' Bildtse kines, wij springe d'r út
Speule, dânse, singe altyd bin' wy blij
En ôns aigen taaltsy, dat hoort ok bij mij!

Sloatsyspringe, springe over 'e sloat
En at 't niet lukt dan hest 'n natte poat
Mim die sil wel sêge, wat bist 'n groate kloot
Sloatsyspringe, spring in 'e sloat!

(refr.)

Op 'e redens, al bin se nag soa bryk
Dik met snee en iis, blyft 't Bildt unyk
Sleetsygljje, gljje fan 'e dyk
Met 'n natte kont, wat kin 't soms bryk!

(refr.)

Lekker surfe, surfe op 't net,
'n Meeltsy sture, hé, kyk dut is te gek
Ok met ôns mobylytsy doen wy seker met
Lekker surfe, surfe is..fet!

(refr. 2 x)

Tekst: *Dirk Machiela, Pieta Machiela*

Mezyk: *Feetwarmers*

Hugo Huighens

Hugo Huighens waar 'n jonge fan amperan elf jaar. Feul geluk had-y in syn leventsy nag niet had. Hy waar 'n paar jaar naar 't dorpskooaltsy fan Kijfhoek weest, dat is soa, maar dan allenig winterdâgs. Hugo had 't op skoal wel fijn fonnen, hij mocht graag wat wete en wat lere. Derdeur kon-y nou 'n bitsy leze en skrive.

In 't foorjaar most-y met syn hait en syn jongere broertsy na de boer om boantsys en orten in 'e gatten te douwen, die 't syn hait met 'n boortsy in 'e grônd maakt had. Seumerdâgs bleef-y de hele seumer op 't lând en in 'e hêst hadden se skreppen om alle gewassen weer op 'e tiid fan 't lând te krijen. Maar die tiid waar over. Syn hait waar sturven en syn mim sat nou allenig met vijf klaine kyndtsys. Hugo waar de oudste en most nou de kost ferdiene. Dat slaagde him maar min. De boeren hadden gyn ferlet fan soa 'n klain onderkrûppertsy nou at de hait d'r niet meer bij waar. Hugo syn mim prebeerde der wat bij te verdienen deur met de bôlkorf fan de bakker bij de deuren lâns te suttelen. Maar 't waar en bleef 'n armoedige boel. De leste winter hadden se 't koud had in hur sigerige hússy al hadden se nag soa prebeerd om de gatten te stoppen met rivierklaai en stront fan de peerden, die 't op 'e dyk sketen hadden.

In 't lest fan de winter, begin 1505 waar de dorpsomroeper deur 't dorpy gaan en hadde ferkondigd dat de heer Thomas Beuckelaar, skout fan Dordrecht en rentmeester fan Holland, manfolk socht. Mânly die 't met him, syn skoanheit en syn twee swagers Jacob en Dirk Oem van Wijngaarden metgaan wouwen naar 't noorden om der in de klaai te skeppen. Niet een wist wat dat inhode. Thomas Beukelaar waar 'n gewichtig en geleerd heer, die 't heel wat in 'e melk te brokken hadde. Hij had 'n man in dienst, Georg Teichgraber, die 't brügen make kon en diken. Die diken liet-y er de erbaaiers soa hoog make dat der gyn see- en rivierwater meer over hine kon. 'n Heel eand feerderop in Seeland hadden se brügen en diken boud, dat wist elkeneen. Maar nou worde d'r praat over 't noorden. Fryslând. Wer laai dat alhelendal? Neffens de dorpsomroeper mosten de mânly die 't belangstelling hadden bijinander komme in de herberg fan Wijngaarden, teugenover 't groate slot fan de deftige family. Mim had wel sien dat Hugo skerp sat te lûsteren na de dorpsomroeper. 't Begroate hur om hur seun, dat die nou al inenen soa groot weze most. Hij waar op 't lest nag maar 'n kynd. 'Sil ik der fanaven 's kike, mim?' froeg Hugo. Mim most 'n traan wegfege foor se saai: 'Kike kin altyd, maar ik sou niet graag wille, datstou bij my weggaast.'

Se trok Hugo na hur toe en aaide him over 't haar. 'Bist soa 'n beste jonge, 'saai se, 'krecht dyn hait.' Doe gâf se him 'n tût. In de herberg waar 't wêrm. Smout súvver. 'n Prot mânly en jonges hadden gehoor geven an de oproep fan Thomas Beuckelaar. 't Waar op 't lest 'n minne tiid en 't werken an diken betaalde goed, dat waar algemeen bekind. Wat kon 't de meesten dan skele wer't se hine mosten. Allegaar kregen se 't eerste slokky fergeefs. Ok Hugo kreeg 'n bekertsy brandewyn in 'e hannen doud. Doe 't-y d'r fan proefde en 'n beste slok nam, brânde 't 'm raar in 'e strot. Maar hy sette deur en dronk 't hele bekertsy leeg. 't Waar fergeefs op 't lest en

hij foelde him nou 'n hele kerel. De koppelbaas fan Thomas Beuckelaar deed 't woord en fertelde dat d'r 'n dyk anlaid worre sou in 't noorden fan Fryslân. Beuckelaar en de family fan syn frou Margaretha, hadden 't werk metnander annommen en nou mosten se manfolk met hèn om 't werk te doen. Maklik werk, noemde hij 't. Se hoefden allenig maar klaai fan 't ene plak op 't andere te bringen. Se souwen 't manmachtig doen. Hij wou graag soa'n seuen à achthondert man metnander hèn. Gesònde mánly, dat wel. Ouwere en dimpige fielen ôf. 'n Stive poat hinderd lykwels niks, at-y 'm d'r maar goed met rêde kon. En kines ônder de twaalf jaar fielen ok ôf. 't Waar al kreeg Hugo 'n klap met 'n natte dwail om 'e oren. Hij waar te jong! Wel blinder, dat fiel 'm goed ôf. Hy waar al alhelendal anstoken deur 't wervende praat fan de opsichter. Hy sâg himsels al skeppen met 'n gloednij skeppy. Hij waar wel klain, maar goed sterk en taai. 't Leek 'm wel goed toe âns, der in 't noorden of wer't dat Fryslân ok maar lêge mocht. En 't ferdiende goed. Twee-en-'n halve stúvver daags. Ses dagen in 'e week, dat smet 15 stúvvers op. Dat tikte mooi an, der kon-y mim wel wat fan sture. 't Waar de bedoeling dat de dyk in een seumer anlaid worre sou.

Derna konnen de meesten wel weer na huus, saai de foorman. Wie't wou kon dan nag feerder grave an sloaten en faarten. Foor onderdak worde sorgd. Timmerloi waren al foarút sturd om barakken te bouwen en sommige frôly gongen met om foor de mánly 't eten te koken. 'Dan kin mim ok wel met,' soa skoat 't deur Hugo hine. Dan konnen se mooi metnander gaan. Mim kon goed etenkeke. Maar die gedachte worde forteneenen de booiem insloegen deur de koppelbaas. D'r mochten wel troude frôly met maar se mochten nag gyn kines hèn of in ferwachting weze. De mánly om Hugo hine begonnen wat te gnizen en rumoerig te worren. Hij hoorde 'n paar jonge kerels sêgen, dat se dan foordat se fort gongen nag wel even trouwe souwen. De koppelbaas sette d'r faart achter. Wie't nou al wiste dat-y met gong, kon dalik syn naam sette. Hij sette der dan 'n krússy achter en ston de overeenkomst fast. En wie't syn naam opskreef kreeg dalik 'n tweede bekertsy wyn. Weer fergeefs. Hugo wrotte him tussen de mánly deur na foren. Hij wou met. Twaalf jaar of gyn twaalf jaar. Hy wou en sou geld ferdiene foor syn mim. 'Bistou al twaalf jonge?' froeg de opsichter wifelend doe't-y Hugo sâg. Hugo knikte, pakte de gânzefeer en tekende folút syn naam. Hij sette der sels wis 'n krússy achter. 'Ja, dou kinst wel goed skrive,' knikte de opsichter tefreden.' Der op 't Frise lând silst wel omhoog skiete,' lachte-y.

'n Paar dagen later gongen der tien sailskippy's achternander fan Wijngaarden, Altena en Kijfshoek richting 't noorden. Folladen met flinke mánly. Hugo ston der klain tussenin.

Fastbesloaten om 't goed te doen. Syn mim ston op 'e kaai te wuiven en te gúllen.

Se hewwe nander nooit weer sien.

Simy Sevenster

Hugo Huighens

tekst en wize: janny kok/froukje de jong
fertaling: froukje de jong

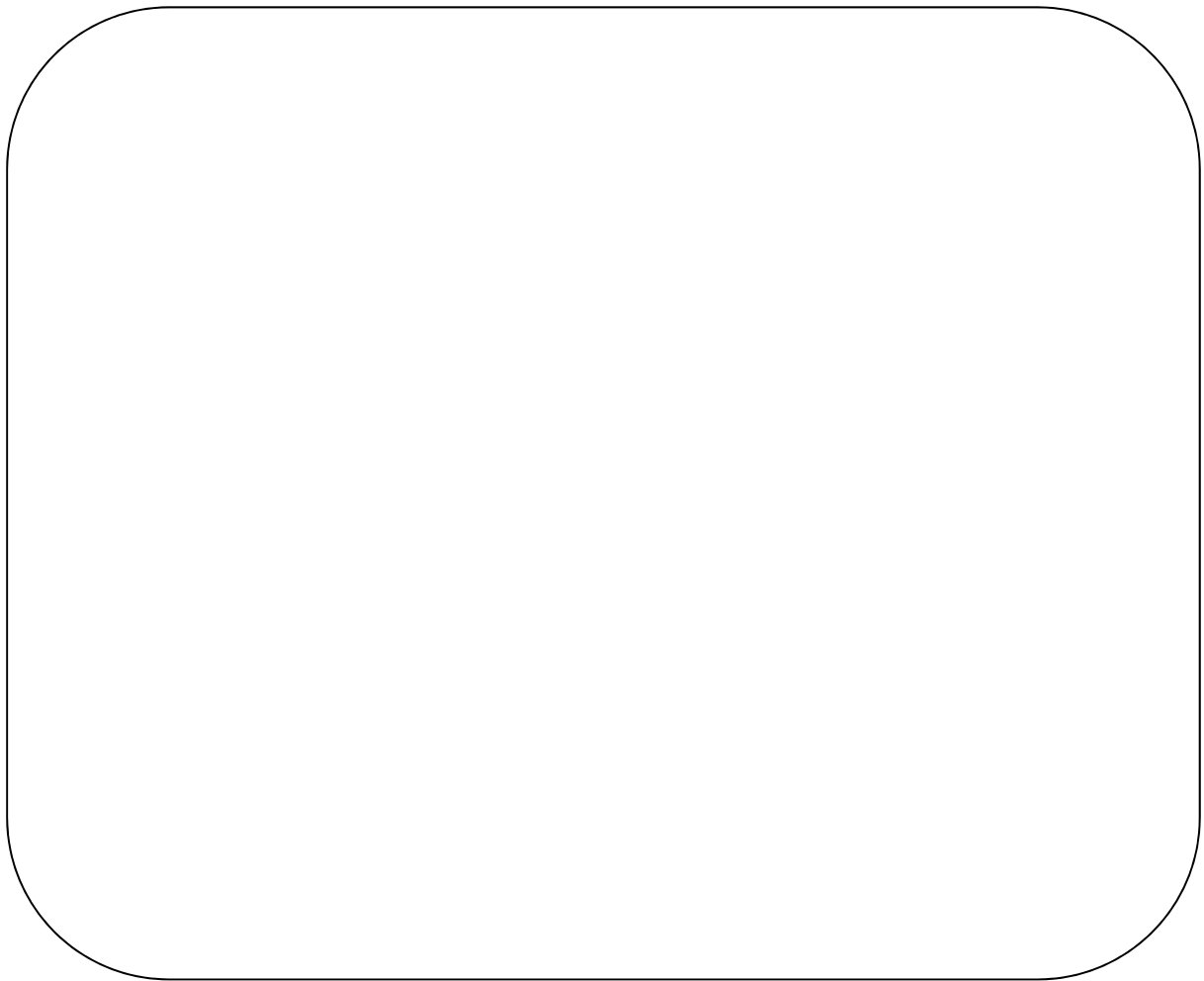

1. Och, die Hu-go, maar krekt elf jaar, gong-y gra-ven in de klaai;
Foor twee stúvvers feer fan huus ôf, aar-me Hu-go, sterk en taai.

2. Winters kon hij wel na skoad| toe,
dat waar fijn, maar niet foor lang.
Hait die sturf, mim had gyn sinten,
Hugo worde doe al man.

3. Brûgen maakte men en diken,
op 't Bildt worde wainig krom.
Op 'n list skreef hij syn naam doe,
nooit sâg hij syn mim werom!

4. Ach, die Hugo, maar krekt elf jaar,
gong-y graven in de klaai;
foor twee stúvvers feer fan huus ôf, aarme Hugo, sterk en taai;
foor twee stúvvers feer fan huus ôf, aarme Hugo, sterk en taai.

Vorm:

Op de cd heeft het lied onderstaande volgorde:

Intro
Couplet 1
Tussenspel
Couplet 2
Tussenspel
Couplet 3
Tussenspel

Begeleiding

Diverse ritme-instrumenten kunnen onderstaand ritme spelen op deze regelrechte

smartlap:
het hele lied door

als intro/tussenspel en naspel

tegelijktijd

't Bildt

De soute see prikkelt op 'e tong, met 'e kop in 'e wyn op 'e dyk.
Dan fernim je de kracht fan de netuur, weerbarstig, die wil niet om lyk.
Dochs hèn wy 't wonnen, sont 500 jaar brúkke wy nou 't lând fan de see
Met de berry op 'e skouders en de skop in 'e hând, meskien waar ik d'r âns wel niet weest.

En in de maityd at de tureluur singt en 'e grito skeert deur de lucht.
En de boeren skreppe de poaters in 'e grônd, d'r komt regen soa gaat 't gerucht.
En de eerste snee grâs die gaat onder 't mes, even droge en dan hyt 't hooi.
't Bildt, 't Bildt wat hou ik fan dij, op 't Bildt wat is 't dêr dos mooi.

Fan oast na west gyn plakky te finen soa mooi, soa unyk as 't Bildt.
Ja, ik hew 't altyd weten: 't is de taal dat maakt 't ferskil.
Ons taal, de siel fan 't Bildt

Froeger in St.-Jabik doe kwam dêr 'n train, dan satten wy thús foor 't rût.
Dan sâgen je in de feerte al de rookwolken boven de eerpelloadsen út.
En later ilestikys soeke in 't iis, dat laai dêr an 'e kant fan 't spoor.
En fikky stoke op 'e Swarte Reed en dan kregen je 'n feeg om 't oor.

Fan oast na west gyn plakky te finen soa mooi, soa unyk as 't Bildt
Ja, ik hew 't altyd weten, 't is de taal dat maakt 't ferksil.
Ons taal, de siel fan 't Bildt.

Dan krije je de leeftyd, dan mot je d'r út, met die taal beraike je dos niks.
Dan mot je naar 't westen of 't búttelând toe, omdat 't dêr beter is.
Ja, alles is dan niks en niks dat is alles, teugendraads d'r dwars teugen in .
Maar 't hoort d'rbij, 't formt je leven, 't geeft je leven sin.

Maar dan worre je ouwer, komme de roets na boven in 't bloed.
Dan trek je werom na wer't 't leven begon, naar 't plakky dat je innerlik beroert.
Fan oast na west gyn plakky te finen soa mooi, soa unyk as 't Bildt
Ja, ik hew 't altyd weten, 't is de taal dat maakt 't ferksil.
Fan oast na west gyn plakky te finen soa mooi, soa unyk as 't Bildt.
Ja, ik hew 't altyd weten, 't is de taal dat maakt 't ferksil.
E n ok al leef je om úttens ooit kom je werom, omdat 't trekt, omdat 't je raakt.

Want een ding is seker, een ding is wis. Dat de son in 'e Westhoek ondergaat.

Tekst: **Jan de Vries**

Mezyk: **Jan de Vries**

